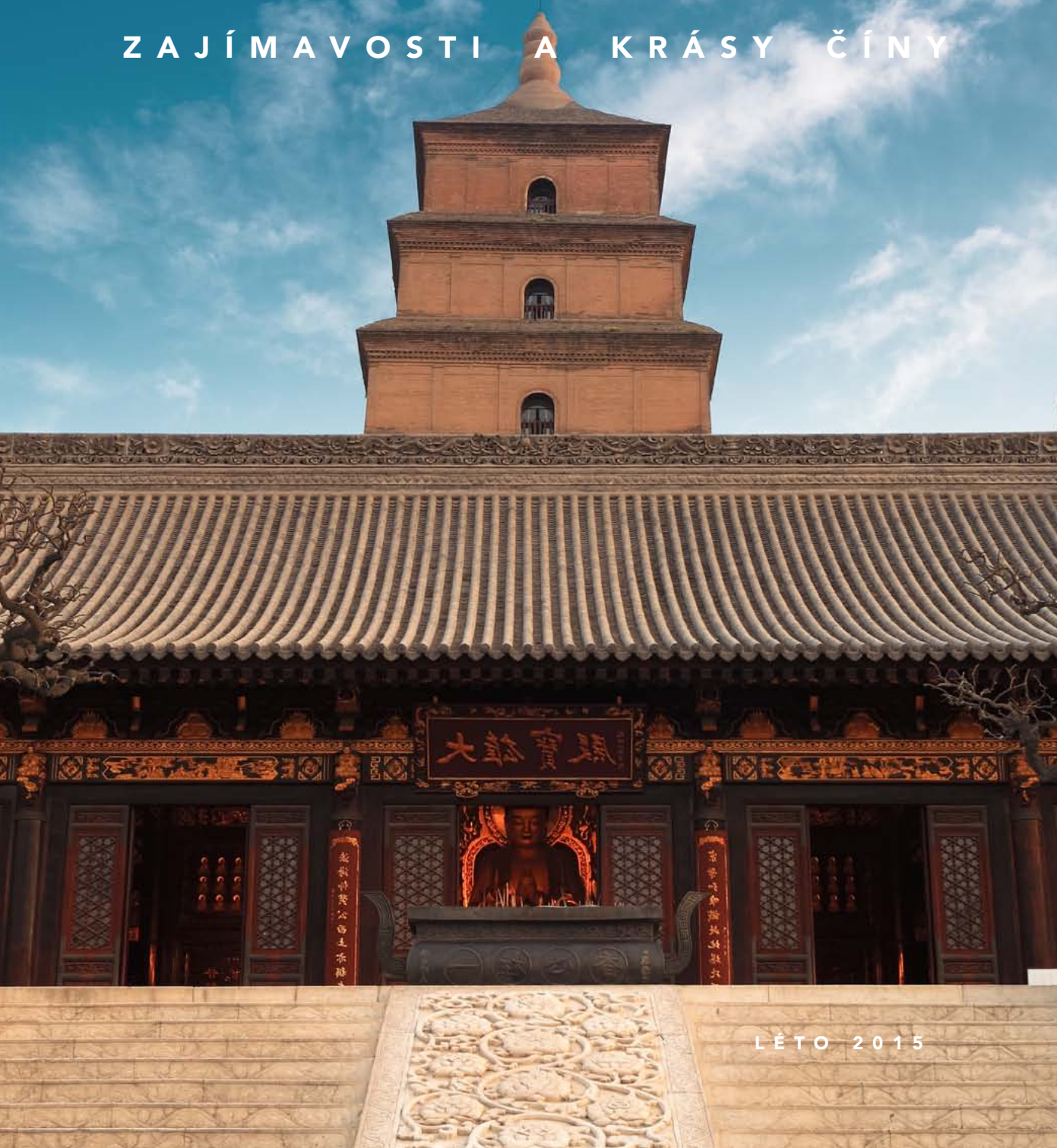

DUHA

ZAJÍMAVOSTI A KRÁSY ČÍNY

LÉTO 2015

Obsah

cestování

Pej-chaj: Severní moře na jihu Číny

4

cestování

Luo-jang: svědek zrodu velké civilizace

18

cestování

Čchingchajské jezero

10

cestování

Kchaj-feng: Hlavní město sedmi dynastií

26

cestování

Kláster Kumbum: zahlédnout minulost v současnosti

14

umění

Hudební nástroje tradiční Číny

32

tradice

Proč pít černý čaj

35

čínská kuchyně

Šest skvělých pekingských jídel na každý den

46

zdraví

Jak si chránit zdraví

36

čínská kuchyně

Cung-c': překvapení zabalené v rákosových listech

42

zdraví

Umění křížkového vyšívání

39

společnost

Boom automatizace v čínských podnicích

44

společnost

Manželství formou návštěv

40

čínská kuchyně

Solená kachna kuej-chua ja

48

tradice

Přísluví

50

Editorial

Peking nebyl odjakživa hlavním městem Číny. V průběhu dlouhé a komplikované historie Říše středu se její hranice mnohokrát měnily, vystřídal se mnoho vládnoucích dynastií a s nimi i sídla jejich dvorů. Od sjednocení říše v roce 221 před n. l. neslo statut hlavního města celkem šest metropolí. Když si První císař, Čchin Š' chuang-ti, podrobil poslední ze sedmi válečných států a koncentroval moc do svých rukou, zvolil za své sídlo Si-an, Západní mír. Světoznámá terakotová armáda v blízkosti města nám tohoto vládce dodnes připomíná. Později, za dynastie Východních Chanů (25 – 220 n. l.) převzalo po Si-anu žezlo město Luo-jang. Chanové a také pozdější dynastie, které v tomto městě sídlily, podporovaly rozvoj buddhismu. O tom nám vypráví mnohé památky v okolí města. V roce 937 n. l. přestěhovala třetí z tehdejších pěti krátkodobých dynastií své sídlo z Luo-jangu do Kchaj-fengu. Ten pak zůstal

hlavním městem i později, za vlády jedné z nejkultivovanějších a nejvýznamnějších dynastií, dynastie Sung (960 – 1271 n. l.). Po dobytí Kchaj-fengu Džurdženmi byl panovnický dvůr nucen přestěhovat se v roce 1127 n. l. na jih a uchýlit se do tehdy již velice prosperujícího města se slavným Západním jezerem, do Chang-čou. Po pádě Sungů a nástupu mongolské dynastie Jüan (1271 – 1368 n. l.) se poprvé stal hlavním městem dnešní Peking, doslova „Severní hlavní město“. Jeho vláda však tehdy netrvala dlouho. Všeobecná nespokojenost a úpadek po dynastii Sung vyvolaly řetěz povstání, takže když byli Mongolové opět zahnáni za hranice Dlouhé zdi, nastoupila dynastie Ming, „Zářivá“ (1368 – 1644 n. l.). Přesunula se do Nan-ťingu – Jižního hlavního města. Peking se vrátil ke své slávě až po pádě Mingů v roce 1644 a svému jménu dostal až do současnosti.

Do každého z těchto hlavních měst se nesmazatelně vryl duch čínské civilizace. Každé z nich vypráví příběh své slávy. V tomto čísle DUHY vás zveme na návštěvu do dvou z nich.

Zuzana Franklinová
redaktorka časopisu DUHA

Časopis DUHA

Zajímavosti a krásy Číny, čtvrtletník, 4. ročník
Registrován v evidenci periodického tisku
pod evidenčním číslem: MK ČR E 21261

Datum vydání: 13. 10. 2015
ISSN: 2336-1905
Náklad 5 000 ks

Vydává: **M-Phoenix, s.r.o.**
Horácké náměstí 1470/8, 621 00 Brno,
IČ: 24186236, DIČ: CZ24186236

Výroba: **M-Phoenix, s.r.o.**
ve spolupráci s CRI (<http://asiednes.cz>)

Grafická úprava: **Aparat.**
www.aparat-studio.com

Foto: archiv CRI, archiv M-Phoenix, s.r.o.

Tisk: **Triangl, a.s.**

Kontakt pro zájemce o reklamu: mphoenixsro@gmail.com
Bezplatné zaslání časopisů na: mphoenixsro@gmail.com

Starší čísla najdete ke stažení na stránce
www.mphoenix.eu

Pej-chaj: Severní moře na jihu Číny

V Pej-chaj se vám představí moře s celým svým bohatstvím pod hladinou při potápění i na talířích v místních restauracích. Čistý vzduch, příjemné klima, slunce a vodní sporty vás čekají na dlouhých plážích s typickou přístavní kulisou. Památky v okolí obohatí vaše cestování exotickými zážitky.

Stříbrná pláž je ideální pro všechny milovníky pláží na odpočinek a opalování. Na vulkanických ostrovech Wej-čou a Sie-jang můžete najít atmosféru spirituality a tajemna.

Proč Severní moře na jihu Číny? Pej-chaj totiž v překladu znamená severní moře.

Za dob dynastií Čchin a Chan představoval Pej-chaj jeden z důležitých přístavů námořní Hedvábné stezky, který spojoval Čínu s východní a jižní Asií. O tisíc šest set let později, po podepsání obchodní dohody z Jen-tchaj mezi Čchingy a Britskou vládou v roce 1876, se stal koloniální državou. V prosinci 1949 byl osvobozen. Nyní je jedním ze čtrnácti otevřených pobřežních přístavů v Číně a významným obchodním centrem provincie Kuang-si s dlouholetou obchodní tradicí s Malajsíí, Indonésií a Barmou.

Nachází se v zálivu Pej-pu, v jižní části provincie Kuang-si na jihozápadním pobřeží Číny. Sousedí s Jihovýchodní Asií, provincií Kuang-tung, ostrovem Chaj-nan, Hongkongem, Macaem a Vietnamem. Samotné město tak, jak ho známe v dnešní podobě, bylo vystavěno až v roce 1950.

Přístavní město přitahuje turisty. Přímořské oblasti nejsou znečištěny, vzduch je osvěžující a desetikilometrové pláže, vypadající jako vystřižené z katalogu, zvou ke koupání od jara až do pozdního podzimu. Příjemnou dovolenou však můžete strávit v místních rekreačních střediscích i v zimě.

Zajímavá místa

Pej-chaj skýtá velké množství přírodních zajímavostí a kulturních památek. Mezi zajímavá místa patří rekreační střediska Stříbrná pláž, Ostrov Wej-čou a Jezero hvězdných ostrůvků. Určitě budete také chtít navštívit Státní park hory Korunovaná hlava, Státní chráněnou oblast mangrovníků Šan-kchou, Státní přírodní chráněnou oblast Tu-kung, zříceniny perlového města Paj-lung, Chráněnou oblast hrodek dynastie Chan, Pavilon Ta-š' nebo Pavilon Tung-pcho.

Podnebí

Výlet do Pej-chaj si můžete užít v každém ročním období. Položeno v jižní subtropické zóně a obklopeno ze tří stran mořem má Pej-chaj mořské monzunové klima. Občas v místě ale hrozí tajfuny.

Stříbrná pláž

Na Stříbrné pláži v Pej-chaj se budete cítit jako v ráji. Písečné pobřeží pokrývá plochu 80 000 čtverečních metrů v délce 24 kilometrů, pláže jsou poseté penziony, chatkami, restauracemi a zábavními podniky. Díky celoročnímu slunnému počasí dosahuje teplota v době od dubna do prosince průměrných 22,4 °C. Pláže i střediska nabízí bohaté vyžití ve vodních sportech a plážových hrách jako windsurfing, jachting, ježdění na motorových lodích, plážový volejbal či fotbal. V určitém ročním období se můžete stát svědky představení národnostních tanců. Každý rok se na Stříbrnou pláž za zábavou a sluníčkem vydávají tisíce turistů.

Ostrov Wej-čou s katolickým kostelem

Ostrov Wej-čou je největším vulkanickým ostrovem v Číně, obklopují ho korálové útesy, které se nacházejí nejbližší čínskému kontinentálnímu zálivu. Málokoho by napadlo, že na tomto přírodním vulkanickém ostrově najde barokní katolický kostel. Jeho návštěva však stojí za to. Za obdiv stojí skvostná černá dřevěná podlaha, lavice a sedadla jsou umístěna ve druhém podlaží. Byl vybudován pro děti v době, kdy ostrov ještě nebyl známou turistickou destinací a měl sloužit jako místo ke studiu. V 60. letech devatenáctého století přijeli na ostrov francouzští duchovní, aby obraceli místní na křesťanskou víru, a v 70. letech nechali kostel postavit. Mnoho ostrovanů se proto hlásí ke křesťanství.

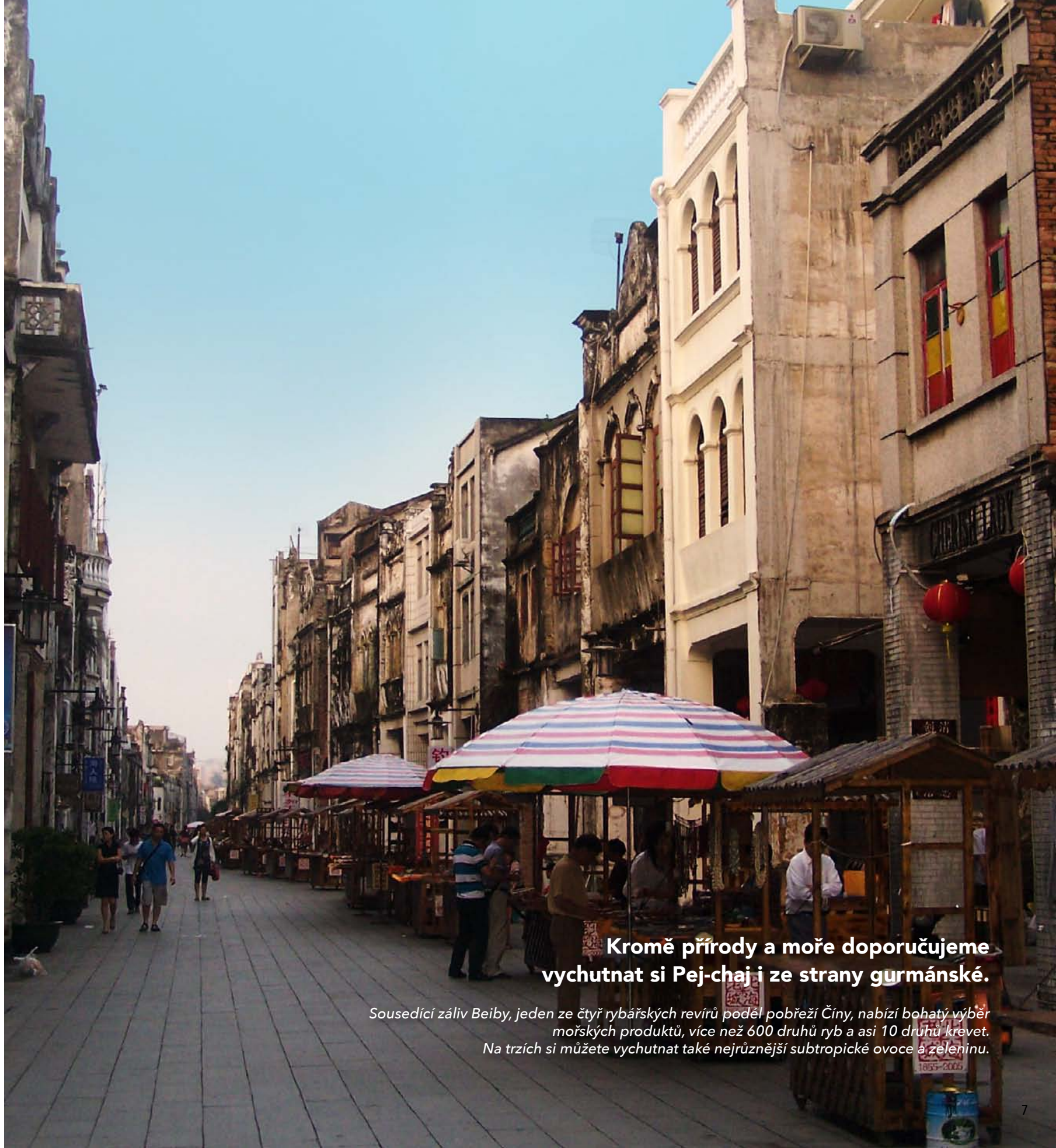
Za krásami podmořského světa

Patří-li potápění mezi vaše koníčky, můžete se mu zde plně věnovat. Některé podniky u moře nabízí kompletní servis, na nejvhodnější místa vás odvezou soukromé autobusy. Všechno pod hladinou moře je zde zajímavé a jiné. Budte opatrní a při potápění se nedotýkejte korálů nebo

Průměrné roční teploty: 22,4°C, přičemž nejvyšší je 37°C a nejnižší jsou 2°C

Průměrné srážky: 1 659 mm
Roční slunečný svit: 2 186 hodin

Kromě přírody a moře doporučujeme vychutnat si Pej-chaj i ze strany gurmánské.

Sousedící záliv Beiby, jeden ze čtyř rybářských revírů podél pobřeží Číny, nabízí bohatý výběr mořských produktů, více než 600 druhů ryb a asi 10 druhů krevet. Na trzích si můžete vychutnat také nejružnější subtropické ovoce a zeleninu.

Před dvou tisíci lety bylo město jedním ze dvou přístavů Hedvábné stezky.

Tato oblast se proslavila i čínskými jižními perlami, které byly chloubou královského dvora již ve starověku. Na celém světě jsou obdivovány zdejší domácí ruční práce jako vyřezávání do lastur, rohoviny a tkaní z bambusu.

Tip

Pej-chajské akvárium

V severní části města Pej-chaj leží jedno z největších akvárií v Číně. V sedmi halách a rybnících chovají 670 druhů mořských živočichů ze Severní zátoky a dalších 2 800 druhů z jiných oblastí.

Silný dojem na návštěvnících zanechává „mořská panna“, kostra 10 000 tunové velryby nebo staletá želva vážící více než 100 kg.

<http://www.seasj.com>

neznámých živočichů, protože mnoho z nich je jedovatých. Nejlepší doba k potápění je od 3 do 4 hodin odpoledne.

Zátoka Ha-long

Když je člověk tak blízko vietnamských hranic, je škoda nevyužít příležitost a nezabrousit do jižnějších krajů. Zátoka Ha-long v severovýchodní oblasti Vietnamu se nachází v zálivu Tonkin, oblast zahrnuje regiony města Ha long, Cam Pha a část ostrovní oblasti Van Don.

V zátocce leží 1 969 ostrovů různých velikostí, z nichž bylo 989 pojmenovaných, tvořeny jsou buď z břidlice, nebo z vápence. Soustředí se do dvou hlavních zón:

jihovýchodní, patřící do zátoky Bai Tu Long, a jihozápadní, náležící do zátoky Ha Long. Tato hustě koncentrovaná zóna kamenných ostrovů, světově proslulých pro své úžasné přírodní scenérie jeskyní, tvoří centrální zónu zátoky Ha Long, která byla zařazena na seznam světového kulturního dědictví UNESCO.

V zátocce narazíte na mnoho odkazů na historii Vietnamu, dávné časy vám připomene starověký obchodní přístav Van Don, hora Báseň s rytinami básní o císaři a dalších slavných historických postavách, nebo řeka Bach Dang, místo dvou divokých námořních bitev. Zátoka byla také jednou z prvních kolébek lidstva, což dokazuje množství archeologických nálezů jako Dong Mang, Xich Tho, Soi Nhu a Thoi Gieng.

Oblast rovněž charakterizuje nesmírná biologická rozmanitost s mnoha ekosystémy lužních lesů se slanou vodou, s korálovými útesy nebo tropickými lesy představujícími tisíce druhů živočichů a rostlin.

Čchingchajské jezero

Smaragdově modrá hladina jezera Čching-chaj, obklopená písečnými dunami a travnatými pláněmi, přitahuje ke svým břehům návštěvníky v průběhu celého roku, sezóna však vrcholí začátkem léta. Obejít toto jezero se slanou vodou je cílem mnohých návštěvníků, od buddhistických poutníků až po cyklisty.

Přestože se proslavilo především prostřednictvím mezinárodního cyklistického závodu Tour of Qinghai Lake, velká část těch, kteří se po okrajích zdejších silnic prohánějí na kolech, patří mezi rekreační cyklisty.

Dokonce, i když na podzim teploty se setměním klesají až k nule, rekreační cyklisté nadále po stovkách přijíždějí na čtyř až pětidenní trasy, aby se projeli okolo největšího jezera Číny. Mnoho nadšených cyklistů si za tímto účelem horská kola půjčuje. Jiní na túru kolem jezera vyrážejí autem nebo na motocyklu, všichni ale často zastavují a vytahují foťáky. Několik málo poutníků, kteří jezero obcházejí po svých, potřebuje na vykonání celé cesty 20 dní.

Místní obyvatelé často sedí při krajnicích silnic a nedbale mávají praporky na projíždějící auta a cyklisty v nelehké snaze přilákat hosty nebo zákazníky, i když není zcela jasné, co vlastně nabízejí. Ukazuje se, že většina z nich nabízí skromné ubytování a bezděčný vhled do místního životního stylu.

Provoz v Parku jezera Čching-chaj je větší, než by jeden očekával, a dokonce i na silnicích kolem samotného jezera můžete narazit na dlouhé dopravní zácpy. Cedule před parkem vychvaluje proslulou krásu jezera a zároveň bizarně dodává, že jde o areál pro testování vojenských torpéd.

Dalším lákadlem jezera Čching-chaj je Ptačí ostrov, malý ostrovní kráter, který vypadá jako měsíční krajina. Na jaře statisíce ptáků využívají azyl, který poskytuje. Na podzim pak ostrov zůstává neobydlený, ačkoli muzeum ochrany ptactva a okolí může být přesto pro někoho zajímavé.

×

**Čching-chajské jezero je s rozlohou 4,317 km²
největší jezero v Číně.**

Jezero se nachází asi 100 kilometrů západně od hlavního města provincie Čching-chaj, ze kterého k jezeru pravidelně vyráží mnoho autobusů a minibusů.

Kláster Kumbum

Kláster Kumbum, známý také jako Tcha-er-s', byl založen v 16. století a je považován za jedno z nejvýznamnějších míst tibetského buddhismu, dokonce za druhé nejvýznamnější hned po klášteře Drepung ve Lhase.

Posazený vysoko na Lotosové hoře na okraji Si-ningu přitahuje poutníky, po staletí v něm byl pěstován řeholní život navzdory žhavým vedrům, krutým zimám i prudkým krupobitím.

Nicméně dnes jako kdyby řeholní praxe mnichů upadla do pozadí. V klášteře kdysi přebývalo až 3 600 mnichů, dnes jich tu žije jen kolem 400. Pokles počtu řeholníků je však více než kompenzován zástupy turistů. Stále jsou však slyšet jejich zpěvy a modlitby, zatímco zvědaví turisté odhruňují závěsy, aby pro sebe ukradli buď jen pohled na mnichy, nebo momentku z jejich „tajných“ praktik.

Navzdory klesajícímu počtu řeholníků je tento obrovský klášter s více než 50 chrámy stále považován za jedno z nejvýznamnějších míst tibetského buddhismu. Ve skutečnosti se tibetský buddhismus často praktikuje i za hranicemi Tibetu, mnoho buddhistů považuje provincie Čching-chaj a Kan-su po kulturní a duchovní stránce za tibetské.

Zlatý kachlový chrám

Zlatý kachlový chrám představuje nejdůležitější chrám kláštera, jehož klenotem je obrovská propracovaná socha Congkhapy. Klášter je postaven v blízkosti místa, kde se tento mnich a učitel, zakladatel větve buddhismu, tzv. Školy žlutých čepic, narodil. Exteriér chrámu je obzvláště obdivován pro svou dvoupatrovou zlatou střechu.

×

Klášteř statisíce probuzených Buddhů patří mezi šest největších klášterů tibetského buddhismu v Číně.

Klášteř byl založen r. 1583 Třetím dalajlamou na místě, kde se r. 1357 narodil zakladatel sekty Gelugpa, největší sekty tibetského buddhismu, označované na Západě jako sekta Žlutých čepic. Před r. 1958 obývalo klášter okolo 3500 mnichů, v dnešní době jich žije v klášteře okolo 400 a studují ve čtyřech různých kolejích.

**Tisíce menších či větších buddhů zhlíží
z jeskyně Lung-men dolů k řece Ji.**

*Komplex 1 300 jeskyní a 2 345 výklenků vznikl v průběhu 400 let od 5. století n. l.
a spolu s jeskyněmi Jün-kang v provincii Šan-si a Mo-kao v provincii Kan-su
představuje trojici nejslavnějších muzeí buddhistických soch
a nápisů pod širým nebem.*

Luo-jiang: svědek zrodu velké civilizace

Dlouhá historie vetkala Luo-jiangu nezaměnitelného
ducha velkolepé kultury. Město se stalo kolébkou
čínské civilizace a bylo dějištěm mnoha čínských
legend, např. legendy o bohyni Nü-wa, která zašívala
nebe, o Ta-jü, krotiteli povodně, či o praotci čínského
národa, Chuang-tim.

Město proslulo také jako hlavní město básníků. Od dávných dob se zde shromažďovali literáti a myslitelé, odkázali světu veledíla jako Kniha o tau a ctnosti, Tao-te-t'ing, Historii dynastie Chan, Chan-šu, nebo Teorii správy a káráni úředníků, C'-č'-tchung-t'ien.

Luo-jiang se nachází na západě provincie Che-nan v centrální Číně na významném zeměpisném bodě, na středním toku Žluté řeky sevřeném horami a pláněmi. Na východě a na západě od něj se táhnou průsmyky Chu-lao a Chan-ku, které byly ve staré Číně klíčovými dopravními křižovatkami. Na sever, v okresu Meng-t'in, se nacházel významný převoz, který křižoval Žlutou řeku. Proto si Luo-jiang za hlavní město od dynastie Sia (21.–16. století před n. l.) před čtyřmi tisíci lety vybralo celkem třináct vládnoucích dynastií. V období dynastie Chan (206 před n. l. – 220 n. l.) a především pak za dynastií Suej (581–618 n. l.) a Tchang (618 – 907 n. l.) toto město zažívalo období výrazného růstu a řadilo se mezi nejvýznamnější města světa své doby.

Chrámy v krajině

Kdysi zde bujela náboženská kultura. Právě tady se zrodil jeden ze tří nejvýznamnějších náboženských a filozofických systémů Číny, taoismus. I čínský buddhismus byl v této oblasti významně podporován, stavěly se zde první buddhistické chrámy zřízené vládnoucí dynastií. Kromě toho v Luo-jiangu spatřilo světlo světa mnoho vynálezů jako seismograf, armilární sféra (starověký přístroj znázorňující nebeskou sféru a její hlavní kružnice), výroba papíru, knihtisk nebo kompas.

Luo-jiang oplývá nesmírným historickým a kulturním bohatstvím. Jeskyně Lung-men představují jednu ze tří nejceněnějších čínských pokladnic kamených soch a nápisů. Chrám Bílého koně (Paj-ma-s') je nejstarším buddhistickým chrámem a kolébkou čínského buddhismu. Na hoře Mang-šan odpočívá v starobyklých hrobkách mnoho císařů, šlechticů a literátů z různých dynastií. Muzeum starobyklých hrobek v Luo-jiangu je první svého druhu na světě, vystavuje tisíce pokladů nalezených

v hrobkách. V Klášteře Šao-lin se rozvinul čínský čchanový buddhismus a jeden z nejvýznamnějších směrů čínských bojových umění. Ani krajina kolem města nezaostává za jeho kulturními památkami. Za návštěvu rozhodně stojí hora Bílých mraků, hora Fu-niou, národní lesopark Lung-jü-wan, pískovcová jeskyně Ti-kuan a vyhlídková oblast Žluté řeky, Siao-lang-ti. Luo-jiang je navíc proslulý svými pivoňkami. Každý duben lákají záplavou barevných květů návštěvníky z celého světa.

Chrám Bílého koně

V 64. roce dynastie Východních Chanů (25–220 n. l.) vyslal císař Ming do západního světa delegaci studovat buddhismus. Po třech letech se do Číny vrátili dva význační indiští mnichové Še Mo-tcheng a Ču Fa-lan. Přivedli i bílého koně, na kterém byly naloženy buddhistické sůtry a postavy. Tehdy se Čína poprvé setkala s buddhismem.

Aby císař vyjádřil své díky dvěma mnichům a jejich bílému koni, nařídil

v dalším roce výstavbu kláštera, který pojmenoval jako Chrám Bílého koně. Oba mniši se zatím věnovali překladu sůter. Nakonec dokončili překlad Sůtry o dvaatřiceti kapitolách, která přitáhla zájem mnoha mnichů a z kláštera se tak stalo centrum buddhistických aktivit. Chrám byl velebený jako „domov zakladatelů“ a „kolébka buddhismu v Číně“.

Klášter se nachází asi deset kilometrů od Luo-jiangu a roste v něm mnoho opravdu starých stromů. Působí vážně a klidně. Před branou se klidně třpytí hladina oploceného jezírka s krásnými rybami. Věřící tady propouštějí zvířata ze zajetí. Na východ a na západ od brány odpočívají v hrobkách slavní překladatelé, Še Mo-tcheng a Ču Fa-lan, hrobky patří mezi jedny ze šesti významných památek kláštera. Ve východním rohu stojí pavilon s kamennými tablety. Čínské znaky, kterými jsou pokryty, jsou dílem čínského kaligrafa, opata Ša-men Wen-cchaje. Tvořil je v průběhu dynastie Jüan (1 271–1 368 n. l.) a svým charakteristicky uvolněným, svobodným stylem na nich zaznamenal historii kláštera.

Chrám se honosí skvělou starobyklou architekturou, která zůstala netknutá po více než 1 900 let. Siň Nebeských králů, siň Velkého Buddha, siň Mahavíry, siň Vedení a Chladná a jasná terasa zůstaly zachované v původní podobě.

Siň Nebeských králů

Siň byla původně postavena za dynastie Jüan. Uprostřed sedí smějící se buddha Maitréja. Říká se, že se jednou inkarnoval jako žebravý mnich s brašnou, ve které schovával všechny poklady světa. Po každé straně Maitréji sedí čtyři majestátní Nebeští králové. Každý třímá jinou zbraň a všichni čtyři byli vymodelováni z jílů za dynastie Čching (1644–1911 n. l.). Svatyně byla postavená ze dřeva, pyšní se vyřezávaným reliéfem znázorňujícím padesát draků. Vypadají, jako by byli živí. Tento reliéf je mimořádnou ukázkou kultury dynastie Čching.

Siň Velkého Buddha

Tato siň se skví neefektnější architekturou v celém chrámu. Střechu s okapy prohnutými směrem k nebi pokrývají vlnité tašky a podpírá ji systém nosníků, ve kterém se zračí styl dynastie Ming (1368–1644 n. l.). Uprostřed síně stojí socha buddhistického patriarchy Šákjamuniho. Lidé jí dodnes nosí obětiny. Po stranách mu dělají společnost jeho dva učedníci, jeho Kášiapa a Ananfa. Bódhisattva mudrosti Mandžusri je ten, který v rukou drží sůtry. Ze všech těchto soch je patrná vysoká řemeslná úroveň dynastie Ming, vyznačují se jemnými liniemi a barvitými zpodobněními.

Siň Vedení

V této síni je uctíván buddha Amithába, nejmenší ze všech buddhů v klášteře. Tento buddha má na starosti Západní ráj. Po jeho pravici a levici sedí bódhisattva Měsíčního svitu a Bohyně milosti. Obě sochy byly vytvořeny z jílů za dynastie Čching. Říká se, že při opakovaném odříkávání slov „Amithába buddha“, čínsky A-mi-tchuo-fo, se lze po smrti dostat do ráje. Amithába je proto známý jako buddha Vedení, odtud jméno síně.

Siň Mahavíry

Střechu nejskvostněji dekorované síně v klášteře zdobí rytiny s barevným lotosovým vzorem, na zdech jsou rozesety tisíce dřevěných soch známých postav buddhismu. Uprostřed síně stojí dvoupatrová buddhistická svatyně s jemně vyřezávanými letícími ptáky a obrovskými zakroucenými draky. Tři světci, Šákjamuní, Amithába a buddha medicíny, kteří jsou obklopeni osmnácti arhaty z hedvábí a konopí, vypadají vesele. Každý z nich váží tři až pět kilogramů a barvy na sochách jsou stejně svěží dnes jako za dynastie Jüan, kdy byly vytvořeny. Představují národní poklad nedozírné hodnoty.

Chrám Bílého koně je velebený jako kolébka buddhismu v Číně.

V 64. roce dynastie Východních Chanů (25–220 n. l.) vyslal císař Ming do západního světa delegaci studovat buddhismus. Po třech letech se do Číny vrátili dva význační indiští mnichové Še Mo-tcheng a Ču Fa-lan. Přivedli i bílého koně, na kterém byly naloženy buddhistické sůtry a postavy. Tehdy se Čína poprvé setkala s buddhismem.

Chladná a jasná terasa

Tato vysoká cihlová terasa byla postavená na dvoře za chrámem, kde byly kdysi uloženy sůtry a buddhistické postavy dovezené do Číny na hřbetu bílého koně. Zde také dva indiští mniši překládali za dynastie Východních Chanů již zmíněné sůtry.

Za areálem kláštera stojí stupňovitá

cihlová pagoda Čchi-jün, nejstarší ze všech starověkých čínských pagod. Je nejranějším příkladem starověké architektury Luo-jangu a jednou z nejvýznamnějších staveb na Centrálních planinách Číny z dynastie Jin (1115–1234 n.l.). Když se postavíte jižně od pagody a začnete tleskat, uslyšíte, že ozvěna zní podobně jako kvákání žab. Tento nepochopitelný jev dodnes vzbuzuje zvědavost návštěvníků.

Muzeum starobylých hrobek Luo-jangu

Jak napovídá název muzea, proslulo starobylými hrobkami. Nachází se na kopci Mang deset kilometrů severně od Luo-jangu. Zabírá plochu téměř tři hektarů a tvoří součást impozantního komplexu budov v architektonickém slohu dynastie Chan.

V první polovině nadzemní části najdete tablet popsaný jménem muzea v čínských znacích, druh ozdobné strážné věže men-čchüe, vyřezané z bílého mramoru, která se umísťovala před paláce, mauzolea, chrámy a obytné stavby. V síni Sū-mu, doslova „předmluva“, stojí pár mytických zvířat tchien-lu, jejichž úkolem je odhánět zlé duchy. V sálu se rozprostírá mapa z písku, znázorňuje rozložení

hrobek za dynastie Chan. V postranních halách zachycují modely hrobek, pohřební náčiní a vyobrazení pohřebních scén vývoj hrobek a pohřebních zvyků v Luo-jangu od pravěké společnosti až do období dynastie Čou. Z další síně, síně Sūan, se vchází do podzemí.

Architektura podzemní sekce je organizována do tvaru čínského znaku

回, nachází se zde dvaadvacet typických hrobek z dynastií od Západní Chan po Severní Sung. V halách dynastií Chan, Wej a Ťin a v halách dynastie Tchang a Sung je vystaveno přes 500 artefaktů. Jedná se hlavně o pohřební předměty, předměty denní potřeby a ozdoby. Nejpůsobivější jsou barevně malované keramické figury a růžová strážná zvířata. Nástěnné malby

zachycující nanebevzetí a dosažení nesmrtelnosti, vyhánění démonů, pohádky, historické příběhy, diagramy astronomických jevů a výjevy z každodenního rodinného a společenského života obyvatel hrobek také zanechávají hluboký dojem. Kromě toho můžete obdivovat i vystavené náhrobní nápisy s krásnými ukázkami kaligrafie a nápisy na kamenech z těchto dynastií, které byly nalezené při archeologických vykopávkách.

Národní lesopark Lung-jü-wan

Rozkládá se na svahu hory Fu-niou-šan jihozápadně od Luo-jangu. Plocha přístupná pro návštěvníky dosahuje 40 km². Nachází se zde dvanáct vyhlídek a 218 zajímavých míst. Lesopark byl zpřístupněn

pro veřejnost v květnu roku 1994 a roku 2001 získal ocenění „Národní civilizovaný lesopark provincie Che-nan“. O rok později byl zařazen Čínskou národní turistickou kanceláří mezi národní turistické památky na úrovni AAAA. Lesopark představuje ideální místo na dovolenou v létě, kdy nejvyšší teplota dosahuje pouze 21 °C. Průměrná roční teplota je 12 °C. V posledních letech krásná příroda přivábila miliony návštěvníků.

Díky tomu, že v národním parku Lung-jü-wan panuje mírné a příjemné klima, je bohatý na vegetaci. Pokrytí lesem dosahuje 98,5 %. Na ploše přes 16,5 km² převažuje japonský modřín, který se zde pěstuje od roku 1978. Park je proto známý jako přírodní „kyslíkový bar“. Roste zde přes 1 900 druhů rostlin a žije kolem 400 druhů divokých zvířat a hmyzu, z toho 42 druhů

chráněných rostlin a 48 druhů chráněných zvířat. Toto místo získalo pověst „pokladnice bylinné medicíny“ Centrálních planin Číny, tedy středního a nižšího povodí Žluté řeky. Sbírá se zde mnoho rostlin mimořádné hodnoty. Návštěvníci mohou ochutnat typické místní produkty, jako jsou vlašské ořechy, čínské kaštiny, čínské angrešty a zahradní bylinky.

Vrcholek Ťi-ťiao-ťien

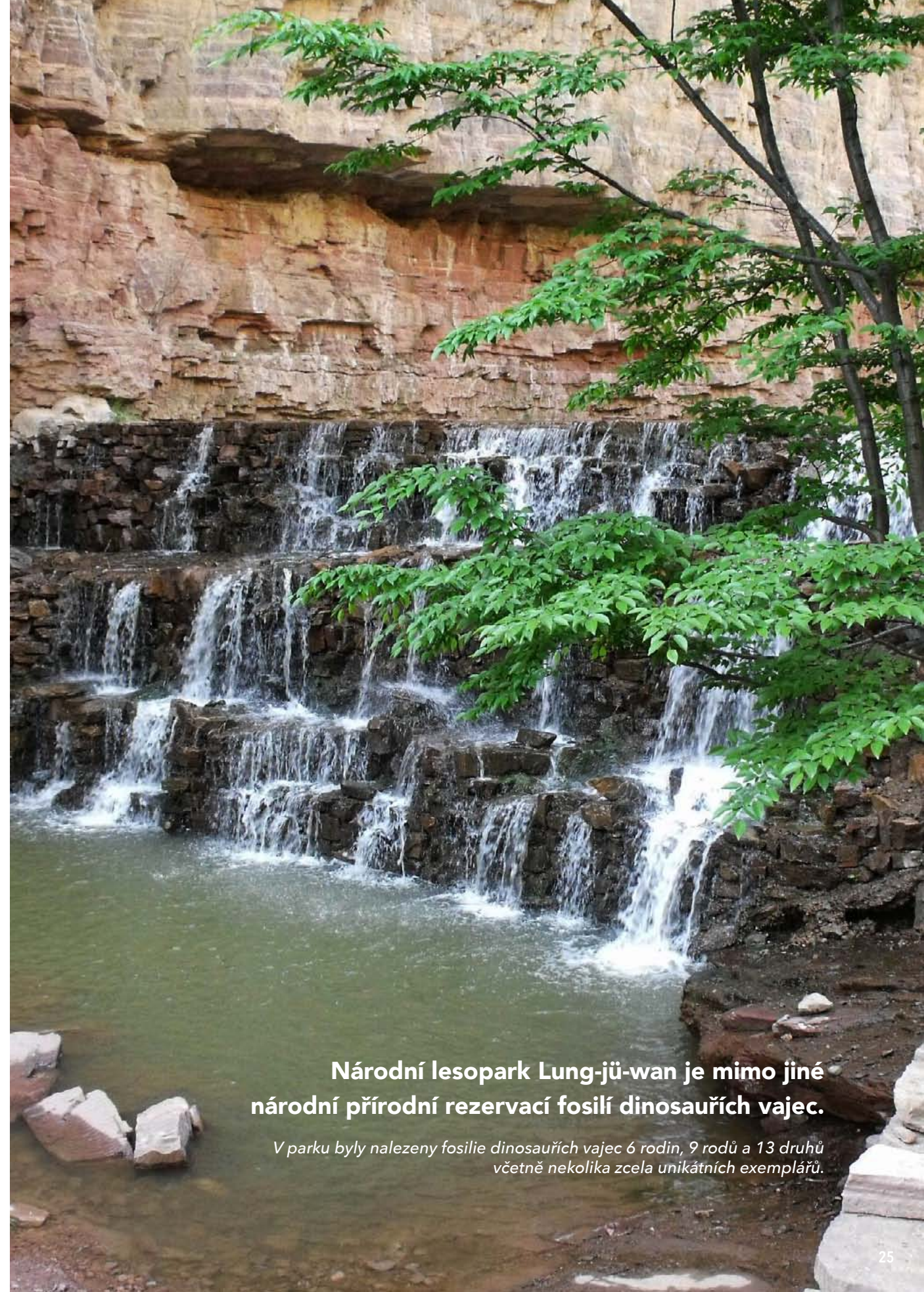
Vrcholek Ťi-ťiao-šan (2 219 m n. m.) je nejvyšše položeným vrcholkem hory Funiou-šan, vypadá jako hlava kohouta. Když se v květnu podíváte z vrcholku Ťi-ťiao-šan, všimnete si, že úbočí hory je pokryto asi pětadvaceti hektary bílých a červených azalek. Je to největší azalková zahrada s těmi nejkrásnějšími azalkami v Číně.

Jezírko Chej-lung

Jezírko Chej-lung, doslova jezírko Černého draka, dostalo své jméno na základě legendy, podle které se zde vykoupal černý drak. Voda odtéká dolů po hoře přes dvě terasy, na kterých se tvoří jezírka vířící zelené vody. Vodopád padající z jezírka dosahuje výšky přes 34 m a vydává ohlušující zvuk. Vedle jezírka stojí chrám Krále černých draků, ke kterému se vesničané modlí za déšť. V oblasti je známé také Slunečné jezírko, dále jezírko Jüe-ja (doslova srpek měsíce) a jezírko Sing-kuang (záře hvězd), která vzájemným propojením tvoří kruh.

Lung-jü-wan

Podle starého příběhu se v tomto místě koupal drak. Říká se, že poté, co se vykoupal, chytil se skaliska na pobřeží a vyšplhal se z jezírka. Nechal po sobě na skalisku škrábance od svých pařátů, návštěvníci je zde mohou pozorovat i dnes.

Národní lesopark Lung-jü-wan je mimo jiné národní přírodní rezervací fosilí dinosauřích vajec.

V parku byly nalezeny fosilie dinosauřích vajec 6 rodin, 9 rodů a 13 druhů včetně několika zcela unikátních exemplářů.

The background image shows a traditional Chinese architectural complex, Kchaj-feng, situated on a riverbank. It features two prominent multi-tiered pavilions with red wooden structures and ornate, dark tiled roofs with upturned eaves. A small wooden boat with a thatched roof is moored in the foreground on the water. The sky is overcast and grey.

Kchaj-feng: Hlavní město sedmi dynastií

Město Kchaj-feng proslulo jako jedno ze sedmi hlavních měst starověké Číny. V minulosti se označovalo kratším názvem - Pien.

Historii města lze vysledovat do doby Jara a podzimu (770–476 před n. l.), kdy se jmenovalo Čchi-feng. Své současné jméno dostalo v době panování císaře Chan Ťing-ti.

Mezi léty 364 před n. l. až 1233 n. l. byl Kchaj-feng hlavním městem království Wej (475–331 před n. l.), pozdního Ťin (936–946 n. l.), pozdního Chan (947–951 n. l.) a pozdního Čou (951–960 n. l.), Pěti dynastií (907–960 n. l.), dynastie severních Sungů (960–1127 n. l.) a dynastie Ťin (1115–1234 n. l.). Proto se Kchaj-fengu říká „Hlavní město sedmi dynastií“. Na počátku dynastie Ming (1368–1644 n. l.) sídlila v Kchaj-fengu vláda provincie Che-nan.

Ve městě panuje mírné vnitrozemské klima s patrnými čtyřmi ročními obdobími a dostatkem slunečního svitu. Průměrná roční teplota činí 14 °C a průměrný roční úhrn srážek činí 670 mm. Teploty neklesají pod nulu 213–215 dní v roce. Na návštěvu se doporučuje září a říjen, kdy je v Kchaj-fengu nejpříjemnější počasí a koná se zde jeho nejkrásnější událost: svátek chryzantém.

Čím je mimořádný

S kulturou města se můžete seznámit skrze pestrá lidová umění, jako je lví tanec, bubny, chůdy, pozemní loď a trubka suona. Odjakživa zde vzkvétalo také umění malby, kaligrafie a čínské opery.

V průběhu více než 2 700 let dlouhé historie se v Kchaj-fengu dochovaly různé kulturní a historické památky. Město proslulo také jako „severní vodní město“. Mezi kulturní a historické památky, kterými se zde můžete pokochat, patří Železná pagoda, Dračí pavilon, Zahrada na nábřeží řeky Čching-ming, Císařská ulice z dynastie Sung, Chrám k uctění památky soudce Paa, Kchaj-feng Ja-men, chrám Siang-kuo, Kchaj-fengské muzeum nebo městský park Milénium.

Chrám na uctění památky soudce Paa

Soudce Pao byl vzorem příkladného úředníka za vlády dynastie severních Sungů (960–1127 n. l.). Statečně a odhodlaně bojoval proti zkorumpovaným úředníkům a chránil obyčejné lidi před vykořisťováním. Hodně pomáhal svému lidu, který mu po

jeho smrti postavil památník.

Původní chrám byl bohužel zaplaven Žlutou řekou. Současná stavba se nachází na západním břehu krásného jezera pojmenovaném po panu Paovi. Její architektonický styl a barevné vzory odpovídají stylu severních Sungů. Paláce Ta-tien a Er-tien tvoří nejdůležitější část komplexu.

Uprostřed paláce Ta-tien sedí socha pana Paa. Tyčí se do výše tři metrů, oděn v úřední róbě důstojně sedí vzpřímený na své židli. Po stranách jsou vystaveny číše, misky, dřevěné džbery, nádobka na inkoust a další artefakty z jeho hrobky. Zdi zdobí barevné nástěnné malby se vzorem draka a fénixe, které značí jeho úspěchy ve službě.

V paláci Er-tien si mohou návštěvníci udělat z otisku portrétu soudce Paa lepší obrázek o jeho vzhledu a temperamentu. Ostatní budovy vypráví legendární příběhy o soudci Pao. Na východní straně paláce Ta-tien hrozivě stojí tři velké ozubené řezáky, jmenovitě Řezák s dračí hlavou, Řezák s tygří hlavou a Řezák se psí hlavou. Tyto zbraně se používaly k trestání zkorumpovaných úředníků i obyčejných padouchů.

Život legendárního soudce si můžete přečíst v překladu: Příběhy soudce Paa, od čínského autora Š' Jü-kchuna, Nakladatelství Vyšehrad, 1989.

Železná pagoda

Železná pagoda v parku stejného jména na severovýchodě Kchaj-fengu byla postavena v roce 1094 za dynastie Sung (960–1279 n. l.). Podle jména by se mohlo zdát, že je pagoda z železa, ve skutečnosti však byla postavená z glazovaných cihel. Ty však kvůli své barvě vypadají z dálky jako železo.

Jedinečná 55 metrů vysoká třináctipatrová budova s osmiúhelníkovým půdorysem byla postavena z cihel, ačkoli se drží designu dřevěných pagod. Vazba, čepy a drážky na cihlách umožnily jejich důkladné propojení. Díky nim pagoda už devět set let přežívá zemětřesení, povodně i destruktivní vliv lidí.

Povrch glazovaných cihel zdobí překrásné rytiny. Objevují se v padesáti různých vzorech, například jako postavy buddhů a bódhisattvů, různé květiny, lvi nebo kirinové. Každý vzor splňuje vysokou uměleckou propracovanost a je z něj

patrná vynikající řemeslná zručnost. Když se vyšplháte po spirálovém schodišti na vrchol pagody, budete mít celé město jako na dlani.

Dračí pavilon (Lung-tching)

Tato stavba tvoří hlavní část parku Dračího pavilonu na severozápadě Kchaj-fengu v místě císařských paláců. V období šesti dynastií v 10. století zde stálo centrum hlavního města. Svého vrcholu dosáhla tato oblast za dynastie Severních Sungů (960–1127 n. l.), většina staveb však padla za obětí válek. Za dynastie Ming (1368–1644 n. l.) byla pro císařova syna postavena rezidence se zahradou. Za dynastie Čching (1644–1911 n. l.) dali přistavit síň, kde byly uloženy císařské destičky. Protože se čínští císaři často přirovnávali k drakům, nesla tato síň název „Dračí pavilon“.

Park Dračího pavilonu o rozloze 0,87 km² představuje nejznámější a největší památkovou oblast v Kchaj-fengu, návštěvníci města by si ji neměli nechat ujít. Ztělesňuje kulturní a historický odkaz Kchaj-fengu. K samotnému pavilonu, velké hale postavené na třináct metrů vysokém piedestalu či terase, vede dvaasedmdesát schodů. Dřevěná síň je orientovaná na jih, její výška dosahuje 26,7 m, od východu na západ je dlouhá 19,1 m a z jihu na sever široká 11,9 m. Zdi a stropy zdobí krásné malby draků hrajících si s perlami. Pavilon

velice dobře poslouží také jako rozhledna, nabízí návštěvníkům impozantní výhled.

Po stranách rovné stezky před pavilonem se na východě rozkládá jezero Rodu Pchan a na západě jezero Rodu Jang. Váže se k nim zajímavý příběh. Oba rody byly za dynastie Sung velice slavné. Rod Jang proslul svou oddaností, proto je i jezero jejich rodu průzračné, zatímco se rod Pchan zapsal do dějin jako rod zrádců, což se odráží i na kalné vodě v jejich jezeře.

Ve Voskové síni na západ od pavilonu stojí devět krásných soch z vosku. Odráží významné události z dob vlády devíti císařů dynastie Sung. Veškeré oblečení historických postav, včetně barev a stylů klobouků a stuh byly důsledně vyhledány, aby přesně odpovídaly historické skutečnosti. Sochaři předvedli mimořádnou zručnost. Plet, vlasy i výrazy postav vypadají tak živě, že byste si je lahko zmylili s živými lidmi.

Mezi mistrovská díla zahrady rozhodně patří i Botanická zahrada. Cypřiše, zahradní a další rostliny jsou svázané do tvarů všelijakých zvířat, modelů letadel a vlaků a dokonce různých slavných památek Číny, jako např. kchajfengská Železná pagoda. Na milovníky bonsajů čeká na západě další zahrada.

Slavný kchajfengský svátek chryzantém se odehrává každý rok v říjnu právě v Parku dračího pavilonu. Tehdy se park

promění v karneval rostlin a stává se skutečnou pastvou pro oči.

Chrám Siang-kuo

Patří mezi jeden z deseti nejslavnějších chrámů čínské historie, hrál významnou roli při šíření buddhismu po Číně. Chrám Siang-kuo v západní části ulice C'-jou (doslova ulice Svobody) byl poprvé postaven v roce 555 za dynastie Severní Čchi (550–557 n. l.) v období Severních a jižních dynastií.

Poté byl přestaven za dynastie Tchang (618–907 n. l.), jméno mu vybral císař Žuej-cung. Za dynastie Sung (960–1279) dosáhl vrcholu, tehdy se stal mezinárodním centrem buddhismu a přilákal řadu zahraničních vyslanců a významných mnichů. Značně přispěl ke kulturní výměně mezi Čínou a ostatními zeměmi.

Při návštěvě vás může překvapit velkolepá architektura a skvěle zorganizované rozvržení chrámu. Dochované stavby pochází převážně z dynastie Čching (1644–1911 n. l.), jsou to například Horská brána, Pchaj-fang, síň Nebeských králů, síň Ta-siung-pao-tien (Šákjamuniho síň), síň Arhatů a síň sůter. Leží na ose táhnoucí se z jihu na sever s přístavky postavenými symetricky po obou stranách.

Při průchodu branou si povšimnete

Zvonové a Bubnové věže jako ve většině buddhistických chrámů. Zvon váží pět tun a měří přes dva metry. Jeho jemný zvuk se rozléhá po celém městě, obzvláště v zimě. Jedním z klasických osmi výjevů z Kchaj-fengu je „krásný zvuk zvonu v mrazivém dnu“, čínsky siang-kuo šuang čung.

V síni Nebeských králů sedí Maitréja, neboli Buddha budoucnosti, statná postava s širokým úsměvem a odhalenými prsy a pupkem. Nebeští králové stojí vedle Maitréji s mečem, loutnou, modrým deštníkem a stříbrným hadem v rukou, které představují feng, tchiao, jü a šun, čtyři znaky popisující ideální počasí pro zemědělství. Za Maitréjou se skrývá socha generála Wej Tchuo, ochranného boha buddhismu. Podle legendy poté, co Šákjamuni dosáhl nirvány, byly jeho artefakty ukradeny ďábly. Byl to právě Wej Tchuo, který se s nimi utkal a získal artefakty nazpět. Od té doby je z něj buddha Wej Tchuo, který je uctíván ve většině buddhistických chrámů. Za síni Nebeských králů naleznete

grandiózní síň Ta-siung-pao-tien (Šákjamuniho síň), hlavní síň chrámu. Uctívají se zde tři Buddhové. Šákjamuni sedí uprostřed, po stranách mu dělá společnost Amithába, průvodce do Západního ráje a Bhaisajyaguru, bůh medicíny, čínsky Jao-š'-fu.

Nejpozoruhodnější stavbu v chrámu představuje síň Arhatů, které se často říká také Osmiúhelníková glazovaná síň. V jejím srdci je umístěna dřevěná socha bódhisatvy Avalokitéšvary vyřezaná za vlády císaře Čchien-lunga za dynastie Čching z kmene obřího ginka. Ze všech čtyř stran je vyřezaná stejně, z každé strany se táhne šestero rukou ve třech až čtyřech liniích, vypadají jako malé vějíře s okem na každé dlani. Socha má celkem 1 048 rukou a stejné množství očí. Odráží se v ní zručnost sochařů z dynastie Čching.

Poslední velkou budovu chrámu tvoří Velkolepá dvoupatrová síň Sůter, která uchovává sůtry, jak již naznačuje

název stavby. Leží severně od síně Arhatů. Glazované ornamenty po stranách síně znázorňují lvi, na kterých jsou přivázané zvonky. Jejich krásný cinkot se nese po okolí vždy, když vane vítr.

V chrámu se každoročně konají akce jako výstava luceren na svátek luceren, výstavy chryzantém a velký svátek modliteb vody a země. Příležitostně se zde scházejí poutníci z Číny i zahraničí k oslavám náboženských svátků.

INREZCE 20151001

4. EVROPSKÝ MEZINÁRODNÍ FESTIVAL ČÍNSKÉHO WUSHU

Duben 2016 v Praze

TJ SOKOL Praha
Polská 2400/1
120 00 Praha 2

www.wushu-festival.eu
www.china-center.org

foto: Roman Dvořák

INREZCE 20151002

NOVÉ JÓGA STUDIO V BRNĚ

INDIVIDUÁLNÍ PÉČE
CVIČENÍ V MALÝCH SKUPINÁCH
MAX. 7 LIDÍ V PŘÍJEMNÉM
A KLIDNÉM PROSTŘEDÍ

BEZ OMEZENÍ
VHODNÉ PRO ŽENY I MUŽE
VŠECH VĚKOVÝCH KATEGORIÍ,
PRO ZAČÁTEČNÍKY I POKROČILÉ

Flex Appeal

AKTUÁLNÍ ROZVRH S MOŽNOSTÍ REZERVACE NA
WWW.FLEX-APPEAL.CZ/ROZVRH

TR. KPT. JAROŠE 12, BRNO +420 776 082 582

FLEX-APPEAL.CZ

Hudební nástroje tradiční Číny

Bez hudby si jen málokdo dokáže představit život, ať už pochází z jakékoliv krajiny, ať patří k jakékoliv národnosti. Zpíváme si pro radost a potěšení, hudba nám také pomáhá odlehčit monotónnost práce. Dokáže popsat to, co se slovy popsat nedá, umí zasáhnout hluboko do duše. Snad se i dá říct, poznej hudbu toho či onoho kraje a poznáš duši jeho národa.

Drnkací nástroje

Ku-čchin

Tento starobylý čínský drnkací nástroj se ve starověku se nazýval čchin nebo jao-čchin. Starověcí Číňané jej vytvořili dávno, před více než 3 000 lety, kdy vládla čínská dynastie Čou.

Elegantní tvar ku-čchinu a jeho jemný zvuk z něj činil nástroj literátů. Spojovala se s ním určitá etiketa. Před hrou se musel hráč nejdříve vykoupat, převléci do obřadního roucha a zapálit kadidlo. Potom se posadil na koberec, položil hudební nástroj na nohy nebo na stůl a hrál. Levou rukou drnkával strunami a pravou rukou na ně tlačil, čímž určoval výšku tónů. Vyžadovala se přesnost tónů.

S ku-čchinem byli úzce spojeni zejména intelektuálové, což dokazují četné starověké dokumenty. Významně přispívali

ke skladatelství, rozvoji herní techniky i k šíření hudebních skladeb pro ku-čchin.

Výroba nástroje byla sama o sobě uměním. Čínské dynastie Tchang a Sung představovaly zlaté období jeho výroby. Tehdy se objevilo mnoho vzácných kusů, které prosluly pečlivým provedením a hezkým zabarvením zvuku. Technika výroby ku-čchinu se již dávno ztratila. Ku-čchiny zachované ze starověku byly vyrobeny většinou samotnými hudebníky, proto uspořádání a velikost jejich součástí není jednotné. V posledních několika deseti letech výroba tohoto nástroje znovu ožívá, i když s určitými změnami.

Ku-čchin je výrazově velice bohatý, dokáže živě vyjádřit

různé nálady, jako je radost, rozhořčení i smutek, a je natolik obrazný, že dokáže velice přesvědčivě popisovat i přírodní krásy. Může sloužit jako sólový, sborový i doprovodní nástroj. Z ku-čchinských melodií, které se dosud do-

chovaly, má téměř polovina z nich doprovodný charakter.

Známa skladba:

《高山流水》
"Vysoké hory,
tekoucí řeky"

Kchung-chou

Ve starověku se kchung-chou používal v orchestru císařského dvoru i mezi prostým lidem. Jeho historie je delší než 2 000 let. Za dynastie Tchang (618–907 n. l.), v době rychlého rozvoje ekonomiky a kultury, dosáhlo umění hraní na kchung-chou velice vysoké úrovně. Právě v této době se nástroj rozšířil do Japonska a Koreje. V jednom japonském klášteře se dosud uchovávají dvě poškozená kchung-chou z dynastie Tchang. Tento hudební nástroj se přestal používat koncem 14. století a pomalu vymizel. Mohli jste se s ním setkat jenom na starověkých nástěnných malbách a reliéfech.

Aby se mohl znovu objevit na jevišti, museli čínští hudebníci a mistři na výrobu hudebních nástrojů provést v minulém století velký kus práce. Podle záznamů ve starobylých knihách a vyobrazení na nástěnných malbách navrhli několik typů kchung-chou. Ty však měly hodně nedostatků, proto se nerozšířily. Na začátku 80. let 20. století bylo vyzkoušeno kchung-chou nového typu – jen-ču kchung-chou. Jeho stavba je dokonalejší a technicky více propracovaná, vyluzuje velice specifický zvuk.

Starověký kchung-chou byl ležatý i stojatý. Nové jen-ču kchung-chou bylo vyrobeno podle základního tvaru starobylého stojatého kchung-

chou. Tvarem připomíná harfu, rozdílné je jenom v tom, že má dvě řady strun po 36 strunách. Každá je upevněna na rezonátoru pomocí struníků ve tvaru obráceného písmena V. Jeho struník vypadá jako řada husí ve vzduchu, proto se také nazývá jen-ču kchung-chou, „jen“ znamená husu a „ču“ struník.

Zabarvení zvuku tohoto nástroje je jemné, krásné a průzračné, rozpětí zvuku je široké. Má bohatou vyjadřovací schopnost, dají se na něm hrát jak národní melodie, tak i skladby pro harfu. Díky tomu, že má pravá i levá řada strun stejný tón, funguje jako dvě harfy a je pohodlný pro hraní rychlých melodií a alikvotního tónu. Hráč může oběma rukama současně hrát v části středního tónu, kde je nejhezčí zabarvení zvuku, melodií a hudební doprovod. Po této stránce se ostatní hudební nástroje s ním nedají srovnat. Kromě toho má zvláštní přednosti i pro mnutí struny, portamento i tryleky.

Známa skladba:

《湘妃竹》
„Sien-fejský
bambus“

Žuan

Tento drnkací nástroj s kulatým rezonátorem se ve starověku nazýval čchinská pchi-pa. Asi ve 2. až 3. století před naším letopočtem, za dynastie Čchin, si lidé opatřili malý buben s držadlem a strunami a vytvořili drnkací nástroj známý pod názvem sien-tchao. Poté, co se seznámili s pokročilejšími hudebními nástroji čeng a ču, vytvořili zmíněný čchinský pchi-pa. Představuje původní verzi nynějšího žuanu.

Kolem 3. století n. l. žil hudebník jménem Žuan Sien, který na čchinský pchi-pa uměl velmi dobře hrát. Jeho herní technika byla tak výjimečná a umělec se těšil u prostého lidu takové oblibě, že pomalu začali hudební nástroj pojmenovávat po něm – Žuan Sien. Konečně za dynastie Sung, tedy před tisíci lety, byl tento hudební nástroj oficiálně přejmenován na žuan.

Žuan se skládá ze tří částí, z hlavy, hmatníku a samotného těla. Jeho hlava je obvykle ozdobena tradičním drakem nebo symbolem pro hladký průběh všeho, co si člověk přeje, tzv. žu-ji, vyřezávaným z kosti. Čtyři kuličky po stranách hlavy slouží na ladění nástroje. Tělo žuanu tvoří plochý kulatý rezonátor, složený z horní i dolní ozvučné a rámcové desky, které jsou slepené dohromady. Struktura, materiál a hrací technika žuanu jsou velmi podobné jako u hudebního nástroje pchi-pa.

V posledních letech se rozšiřuje nový typ žuanu s vysokým, středně vysokým, nižším a nízkým tónem. Žuan s vysokým tónem vydává osvěžující a jasný zvuk, často hraje v orchestru hlavní melodií.

Střední žuan vyluzuje

středně vysoký tón, jeho zbarvení je klidné, jemné a poetické. V souboru často hraje mezihru a vyvolává dojemný efekt. Při hudebním doprovodu může změnou rytmu zesílovat charakter skladby. Když se v orchestru rozezní více než dva žuany se středně vysokým tónem, jejich harmonie obohacuje skupinu drnkacích nástrojů středního tónu.

Zvuk velkého žuanu je o 5 tónů nižší než zvuk středního žuanu. Připomíná zvuk vio-

loncella. V orchestru se často spojuje se středním žuanem po jedné oktávě s cílem posílit efekt středního žuanu, což je nejvhodnější pro zvýraznění lyrických melodií.

Zvuk žuanu s nízkým tónem je hluboký a nízký, stejně jako u kontrabasů.

Známá skladba:

《云南回忆》
„Vzpomínka na provincii Jün-nan“

Smyčcové nástroje

Ma-tchou-čchin

Ma-tchou-čchin představuje typický dřevěný smyčcový nástroj čínské národnostní menšiny – Mongolů. Dostal jméno podle vrcholu hmatníku, jenž má podobu koňské hlavy. „Ma“ v názvu znamená kůň, „tchou“ je hlava a „čchin“ hudební nástroj. Ma-tchou-čchin se začal šířit mezi příslušníky mongolské národnosti už na začátku 13. století. V různých oblastech se tento nástroj nazývá různými názvy, má jiný tvar, zbarvení zvuku a techniku hry. V západní části čínské Autonomní oblasti Vnitřního Mongolska se nazývá „Mo-lin chu-wu-er“ (molinchuér), ve východní části této oblasti „čchao-er“ (čao).

Rezonátor ma-tchou-čchinu má tvar lichoběžníku. Jeho struna je svérázná. Je složena z desítek dlouhých žíní a vydává sladký, hutný a melodický zvuk, mezi čínskými i zahraničními smyčcovými nástroji ojedinělý.

Na začátku si tyto hudební nástroje účinkující vyráběli sami. Kvůli slabé zvukčnosti se na ně hrálo jen

uvnitř mongolských yurtů a místností. S postupem doby čínští výrobci tradiční ma-tchou-čchin postupně rozvíjeli. Rozpětí zvuku se rozšířilo a silonová struna nahradila žíněnou strunu, čímž získal na zvukčnosti a instrumentování se zvýšilo o 4 stupně. Takto se u něj zachovalo jemné, hluboké a hutné zbarvení zvuku tradičního ma-tchou-čchinu a zároveň přibyla vyšší jasnost a světlost. Upravený ma-tchou-čchin je vhodný pro hru na jevišti i v exteriéru. Dá se na něj hrát nejen smyčcem, ale také drnkát prstem. Stal se jedním z hlavních sólových hudebních nástrojů mongolské národnosti.

Kromě toho byly vyvinuty také ma-tchou-čchiny středního i velkého typu. Technika hry u těchto dvou druhů nástrojů je podobná jako u violoncella a kontrabasů. Tím se formovala ucelená skupina nástrojů ma-tchou-čchinů s vysokým, středně vysokým a nízkým tónem a obohatil se čínský národní orchestr. Ozdo- by na novém ma-tchou-čchinu jsou stále mongolské, na těle nástroje jsou namalovány

vzory s typickými prvky této národnostní menšiny. Jeho styl a barva zvuku skrývá výraz starobylosti, vytríbenosti a elegance.

Známá skladba:

《四季》
„Čtyři roční období“

Er-chu

Na západě poměrně známé „čínské housle“ er-chu vznikly pravděpodobně za dynastie Tchang (7. až 10. stol. n. l.). Tehdy se šířily mezi národnostními menšinami v severozápadních částech Číny a v uplynulých více než tisíci letech hrály roli doprovodního hudebního nástroje tradičních oper.

Jeho stavba je jednoduchá: asi 80centimetrový štíhlý dřevěný hmatník, dvě struny upevněné na hmatníku, ozvučný válec pod hmatníkem a smyčec s žíněmi. Hráč hraje na er-chu v sedě, levá ruka drží hmatník a pravá ruka smyčec. Rozpětí zvuku dosahuje tří oktáv. Zvuk er-chu má bohatou vyjadřovací schopnost. Připomíná zbarvení lidského hlasu, proto se o něm říká, že zpívá. Zbarvení zvuku je trochu smutné, proto tento nástroj dobře vyjadřuje temné melodie.

Er-chu se používá jak sólový i doprovodní hudební nástroj pro tanec, zpěv, tradiční operu a vypravěčské vystoupení. V čínském národním orchestru, složeném z trubkových a smyčcových hudebních nástrojů, má er-chu stejné postavení jako housle v západním orchestru.

Díky jednoduché struktuře, nízké ceně, snadnému ovládnutí jeho herní techniky a krásnému zvuku je tento nástroj mezi Číňany velice oblíbený.

Známá skladba:

《空山鸟语》
„Ptačí vyprávění v prazdných horách“

Šest důvodů proč pít černý čaj

Černý čaj vzniká oxidací, díky níž získává nápoj černou, podle Číňanů červenou, barvu a bohatou chuť. Běžný zelený čaj obsahuje třísloviny, které stimulují a dráždí žaludek. Černý čaj tomuto orgánu neškodí, naopak, podle různých studií působí na žaludek i na celý organismus blahodárně a pomáhá předcházet vzniku různých nemocí.

1. Pomáhá snižovat výskyt cévních mozkových příhod a srdečních onemocnění

Černý čaj obsahuje velké množství flavonoidů a draslíku. Flavonoidy mají silné antioxidační účinky, draslík prospívá srdci a působí preventivně proti vzniku srdečních chorob a mozkových příhod.

2. Může snižovat hladinu škodlivého cholesterolu v krvi

Američtí vědci během šestitýdenního výzkumu zjistili, že lidé, kteří denně vypijí pět šálek kvalitního černého čaje, měli ve srovnání s těmi, kteří pili pouze slabý lehce zbarvený čaj, o 7 až 11 procent nižší hladinu LDL, tedy škodlivého cholesterolu. LDL je známý jako tzv. „špatný cholesterol“, zvyšuje nebezpečí vzniku srdečních a mozkových příhod.

3. Zamezuje vzniku osteoporózy

Čaj obsahuje velké množství stopových prvků a vitaminů rozpustných ve vodě. Až 70 % procent draslíku se dobře rozpouští v čaji. Studie prokázaly, že draslík nejen posiluje krevní oběh, ale také působí preventivně proti ubývání vápníku v těle. Navíc i v samotném černém čaji je vápník obsažen.

4. Snižuje výskyt rakoviny kůže

Australští vědci se domnívají, že časté pití černého čaje snižuje pravděpodobnost rakoviny kůže. Vědci v laboratoři prováděli na myších pokusy, aby potvrdili pravdivost svých tezí. Krysy, které pily černý čaj, trpěly při vystavení nadměrnému ultrafialovému záření rakovinou či poškozením kůže o 54 % méně. Zároveň se zjistilo, černý čaj je v tomto směru účinnější než zelený.

5. Působí preventivně proti vzniku žaludečních vředů

Proces oxidace, kterým černý čaj prochází, nejenom že snižuje dráždivost vůči žaludku, ale dokáže také podpořit zažívání. Přidáte-li do černého čaje ještě mléko a cukr, bude mít navíc i protizánětlivé účinky, bude chránit žaludeční sliznici a bude působit preventivně i jako léčba při žaludečních vředech.

6. Prevence chřipky

Účinné látky v černém čaji dokážou zabíjet viry chřipky. Kloktání černým čajem nebo přímé pití černého čaje působí také preventivně proti vzniku chřipky.

Když si budete chtít připravit kvalitní nápoj, zalijte vroucí vodou 3-5 gramů čajových lístků a nechte přibližně minutu až dvě louhovat. Pokud necháte lístky louhovat příliš dlouho, znehodnotíte chuť čaje i v něm obsažené prospěšné látky.

A ještě jedna poznámka na okraj, mluvíme zde o kvalitním sypaném čaji, kterému se pytlíkový stěží vyrovná.

Jak si chránit zdraví

Podle čínské medicíny hlavní životní funkce těla zajišťují orgánové systémy. Nejdůležitější úlohou pěti hlavních orgánů reprezentujících tyto systémy, tj. srdce, jater, sleziny, plic a ledvin, je uchování životní síly. Šest dutých orgánů, žaludek, tenké a tlusté střevo, močový měchýř, žlučník a zvláštní orgán zvaný „trojitý zářič“ se podílí především na příjmu a trávení potravin, na absorbování toho, co je důležité, a odstraňování odpadních látek. Když známe vztahy mezi jednotlivými součástmi orgánových systémů a vlivy jednoho systému na druhý, můžeme celkem dobře odhadnout, co se v našem organismu děje a jestli není některý z orgánů třeba oslaben škodlivými látkami.

Ledviny

Jak zjistíte, zda ledviny potřebují vyčistit?

1. Slabá nebo krátko trvající menstruace s tmavou barvou krve. Normální průběh menstruace je důkazem správného fungování ledvin. Pokud se v ledvinách hromadí velké množství škodlivin, projeví se to na stavu měsíčků.

2. Otoky. Ledviny řídí metabolismus tekutin. Když se v ledvinách nahromadí toxiny, snižují jejich schopnost odstraňovat přebytečnou vodu, proto vznikají otoky.

3. Akné v oblasti brady. Spodní část obličeje je řízena ledvinami, proto se nahromaděné toxiny projevují i nedokonalostí pleti v této části.

4. Únava a vyčerpanost. Škodliviny zaměstnávají ledviny, které musí vynakládat spoustu energie na to, aby se s nimi vypořádaly. Jelikož ledviny představují základ energie celého těla, člověk se cítí unaveně, psychicky vyčerpaný, ospalý, s nedostatkem síly v končetinách.

Jak snadno dosáhnout detoxikace ledvin

1. Vosková tykev neboli zimní meloun tung-kua obsahuje velké množství tekutin zvyšujících produkci moči, čímž se tělo detoxikuje. Z tykve můžete uvařit polévku nebo ji usmažit.

2. Čínský jam vyživuje a dodává energii mnoha orgánům, ale jeho působení na ledviny je jednoznačně nejlepší. Častá konzumace jamů posiluje schopnost ledvin zbavovat se škodlivin.

Ideální čas na detoxikaci ledvin

Mezi pátou až sedmou hodinou ráno se ledviny nejlépe regenerují. Tělo po celou noc nabíralo síly, ráno jsou veškeré nebezpečné toxiny nahromaděny v ledvinách, proto je nejlepší ihned, jakmile vyskočíte z postele, vypít sklenici teplé vody. Tím účinně propláchnete ledviny a toxiny se odplaví z těla ven.

Plíce

Jak zjistíme, že jsou plíce zasaženy škodlivinami?

1. Pokožka vypadá bledě, matně a unaveně. Čínská medicína věří, že plíce ovlivňují pokožku celého těla. Zda vypadá pleť svěže, nebo je naopak pobledlá, závisí na správném fungování plic.

2. Zácpa. Podle čínské medicíny plíce a tlusté střevo tvoří jednotný systém. Pokud jsou plíce zasaženy škodlivinami, ani tlusté střevo nemůže pracovat tak, jak má, proto vzniká zácpa.

3. Emocí plic je smutek, při oslabení funkcí plic má tedy člověk sklon k pocitu tísní v hrudi, ke smutné náladě a lehké se dojme.

Jak osvobodit plíce od toxinů

1. Ředkev je ideální potravinou, pokud chcete odstranit toxiny z plic. Účinná detoxikace plic závisí na tom, zda není tlusté střevo blokováno. Ředkev urychluje vylučování stolice, jezte ji syrovou nebo jako studený předkrm.

2. Lilie posilují schopnost plic odolávat toxinům. Plíce nemají rády suchý vzduch, pokud je sucho, trpí. Houby a lilie obsahují látky, které vyživují a posilují plíce.

3. Pocení. Při pocení se z těla odplavují toxiny a plíce se díky tomu krásně pročistí. Kromě sportu můžete také vyzkoušet horkou lázeň, do vody přidejte čerstvý zázvor a mentolový olej.

4. Zhluboka dýchejte. Při každém výdechu zůstává v plicích zbytkový plyn, který nemůže být při mělkém dýchání vyloučen. Zbytkový plyn je ovšem také toxinem. Je tedy potřeba se několikrát zhluboka nadechnout a vydechnout, tak se snadno zbavíte reziduálního plynu.

Ideální doba pro detoxikaci plic

Nejvhodnější doba je od sedmi do devíti hodin ráno, kdy se ze systému tlustého střeva a plic nejlépe vylučují škodliviny. Tento proces se spustí i pohybem, můžete vyzkoušet jogging nebo jiná aerobní cvičení.

Srdce

Jak zkontrolovat, zda není ohroženo škodlivinami srdce?

1. Vřidky a afty na jazyku. Lékaři tradiční čínské medicíny se domnívají, že mezi jazykem a srdcem existuje velmi úzké spojení. Říká se, že „jazyk je výhonkem srdce“. Pokud se na jazyku dlouhodobě objevují afty, obvykle to znamená, že srdce trpí vnitřním žářem nebo jsou přítomny škodliviny vznikající z vnitřní horkosti.

2. Chronické akné na čele. Čelo představuje část obličeje, která je řízena srdcem. Vnitřní žár v systému srdce se proměňuje na toxické látky, pod kůží to může „začít vřít“ a to vede ke vzniku pupínků.

3. Nespavost, bušení srdce. Srdce se nesmí nikdy ani na moment zastavit a odpočinout si, jeho správná činnost se projeví na kvalitě spánku. Když se škodliviny způsobené vnitřním žářem hromadí v srdci a nejsou odstraněny, spánek nemůže být klidný.

4. Pocit tlaku na hrudi nebo píchání v hrudní oblasti. Když se v srdci objeví krevní stáze, jenž jsou rovněž považované za typ škodliviny, je to stejné, jako by na silnici došlo k zácpe. Lehčím stavem je tlak na hrudi, těžším je píchání na hrudi.

Jak odplavit jedovaté látky ze srdce

1. Konzumace hořkých potravin pomáhá odstraňovat jedy. Ideální jsou lotosová semínka, která dokážou uvolňovat horko ze srdečního svalu. Ačkoliv mají podle tradičního čínského rozdělení chladnou povahu, neohrožují jangovou životní energii, a proto jsou považována za nejlepší potraviny odstraňující žár srdce. Z lotosových semínek si můžete připravit čaj, do kterého lze přidat i bambusové listy nebo čerstvý kořen lékořice. Tyto ingredience posílí schopnost lotosových semínek vylučovat obávané jedy.

2. Fazole mungo působí diureticky a zbavují tělo jedů. Podle čínské medicíny odstraňují vnitřní žár a překážky, které zabraňují uvolňování jedů. Je však potřeba přijímat fazole mungo v tekuté podobě, například jako rostlinné mléko nebo polévku. Sušenky z fazolí už mají o něco slabší účinky.

Optimální doba pro odstraňování škodlivin

V poledne mezi jedenáctou a jednou hodinou je nejvhodnější doba, kdy můžete jíst potraviny chránící srdce, např. jedlou houbu Poria cocos, oříšky, sóju, černý sezam, malé čínské datle nebo zmíněná lotosová semínka.

Játra

Jak zjistit, jestli jsou játra napadená jedy?

1. Zvlněné nebo zvrásněné nehty. Podle čínské medicíny játra ovládají šlachy, a nehty jsou považovány za součást slach. Proto nedokonalosti na nehtech signalizují hromadění škodlivin v systému jater.

2. Hyperplazie prsou, bolestivost a zduření mléčných žláz. Energetické dráhy jater probíhají oblastí prsou, ve chvíli, kdy se v nich hromadí jedovatosti, mléčné žlázy okamžitě zvyšují svou činnost. Obzvlášť v době menstruace může docházet k jejich bolestivosti a zduření.

3. Sklony k depresivním stavům. Játra kontrolují a řídí emoce, jakmile jedovatosti nejsou ze systému tohoto orgánu závčas odstraněny, blokují pohyb energie, což se může projevit stísněností a špatnou náladou.

4. Migréna, chronické akné po stranách tváře, bolestivá menstruace. Obě strany obličeje a dolní část břicha patří mezi další důležitá místa, přes která probíhají jaterní dráhy. Neprůchodnost drah jater se projevuje bolestmi v těchto místech.

Jak detoxikovat játra

1. Jezte zelené potraviny. Podle teorie pěti elementů mohou zelené potraviny uvolnit zablokované energetické dráhy jater.

Doporučuje se také pít šťávy ze zelených mandarinek nebo limetky.

2. Kustovnice čínská zlepšuje výkonnost jater, kromě detoxikace zvyšuje i odolnost vůči toxinům.

3. Slzy jsou jedním ze způsobů detoxikace jater. Ženy se ve srovnání s muži, kteří nepláčou, dožívají výrazně vyššího věku. Čínská tradiční medicína došla k tomuto zjištění již dávno a potvrdila to i západní medicína. Vyplavené slzy by se daly přirovnat k potu nebo moči, obsahují škodlivé chemické a biologické toxiny. Proto když jste nešťastní, cítíte se pod psa nebo se potýkáte s depresí, jednoduše se vyplakejte.

4. Imunonutriční houba lesklokorka (ganoderma) podporuje účinnost léčiv určených k léčbě jater, pomáhá odstraňovat toxiny a působí léčivě i při žloutence. Obzvlášť u chronické žloutenky může odstraňovat závratě, slabost a nevolnost nebo bolesti v jaterní oblasti, zlepšuje jaterní funkce.

Optimální doba pro čištění jater od toxinů

Ideální doba pro intenzivní regeneraci jater začíná v jedenáct hodin večer a trvá do tří hodin v noci. Je potřeba, abyste během těchto 4 hodin spali klidným a hlubokým spánkem, jen tak se játra dokonale zbaví všech odpadních látek.

Slezina

Jak zjistíme, že je slezina ohrožena toxickými látkami?

1. Na obličeji se dlouhodobě objevují skvrny. Ženy se skvrnami na tváři mají obvykle slabší trávicí systém, který je podle čínské medicíny řízený systémem sleziny.

2. Nadměrný bílý vaginální výtok. Slezina zajišťuje transformaci tekutin a jejich transport po těle. Pokud se tvoří příliš mnoho vlhkosti, přesahuje to možnosti sleziny. Zvýšený vaginální výtok může být jedním z projevů problémů se slezinou.

3. Když se v těle hromadí tekutiny a slezina je nedokáže zpracovat, proměňují se na patologické hleny. Jedním z projevů hromadění se vlhkosti a hlenů je i obezita. Účinné hubnutí se tedy musí zaměřit na obnovu správného fungování sleziny a na metabolismus tekutin.

4. Pokud se v okolí úst objevuje akné nebo vřidky, ukazuje to na oslabení sleziny a přítomnost škodlivin v jejím systému.

Jak neúčinněji detoxikovat slezinu?

1. Konzumace kyselých potravin napomáhá detoxikaci sleziny. Velmi účinné jsou v tomto směru švestky, které posilují trávicí funkce střev a žaludku. Prostřednictvím kyselin obsažených ve švestkách dochází k rychlejšímu odstranění toxických látek z potravin. Navíc kyselé potraviny zvyšují odolnost organismu vůči toxinům.

2. Po jídle jděte na procházku. Pohyb vám pomůže s trávením a zrychlí detoxikaci.

Ideální čas pro detoxikaci sleziny

Po jídle nastává moment, kdy se nejsnadněji tvoří toxiny. Pokud jídlo nemůže být včas absorbováno nebo stráveno, můžou se škodliviny velmi snadno nahromadit. Kromě pohybu po jídle je také vhodné dát si hodinu po jídle ovoce.

Umění křížkového vyšívání

Kapesníky a doplňky oděvů zdobené křížkovým vyšíváním se těší oblibě po celé Číně, obzvlášť však na jihu provincie Šen-si. Kromě národnosti Chan se rozšířily také mezi příslušníky čínských etnických menšin jako Tungové, Miaové a Čchiangové.

Na venkově západní Číny se na výšivkách používá nejčastěji indigově modrá nit a hrubá bílá bavlněná látka. Jednobarevné či dvoubarevné výšivky na oděvech rolníků jsou patrně nejpůsobivější ze všech, vzory zaujmou svou výrazností. Přestože se na výšivkách často objevují pouze dvě nebo tři barvy nití, bývají krásné

sladěné. Výšivky lemují tmavě hnědé či černé okraje. Podle zdobení oděvů a ložního prádla se dávalo najevo bohatství rodiny a status v komunitě. Tato dovednost se předává po generace z matky na dceru.

Původ a rozšíření

Z historických a archeologických pramenů zatím není možné přesně vysledovat původ tohoto druhu lidového umění. Křížkové vyšívání vzkvétalo za dynastie Tchang (618–907) a ještě na počátku 20. století přetrvávala na venkově silná tradice tohoto řemesla.

Je možné, že se techniky a vzory rozšířily z Číny přes Indii a Egypt do velkých civilizací Řecka a Říma a pak do východního Středomoří a do Střední Asie. Podle jiného názoru putovala tradice křížkového vyšívání opačným směrem, jelikož první významná vlna migrace cizinců do Číny proběhla za dynastie Tchang. Po hedvábných stezkách putovalo mnoho Peršanů, Arabů a cestovatelů z Řecka a Indie, kteří se v Číně nakonec usadili. Je dokázané, že tyto imigranti ovlivnili čínské umění a řemesla, obzvlášť v oblasti textilu. Vzory na mnoha čínských látkách se podobají vzorům na látkách z Persie.

Jediné, co víme s jistotou, je, že techniky a vzory křížkového vyšívání se z těchto zemí rozšířily napříč evropským kontinentem. Křížáci pravděpodobně po velkých křížových výpravách přinesli domů látky ze zemí Blízkého východu. Karavany s kořením převážely nejen kupce a jejich zboží, ale také řemeslníky, kteří se svému řemeslu věnovali, kde se jim líbilo. Vlivem cestování, obchodu a dostupnosti tištěných knih se vzory předávaly mezi mnoha různými kulturami a zeměmi. Dodnes nás může fascinovat, jak se stejné motivy opakují na tradičních výšivkách venkovanů v zemích tak vzdálených, jako jsou řecké ostrovy, Mexiko a Thajsko.

Manželství formou návštěv

V oblasti jezera Lu-ku v provincii Jün-nan se mezi příslušníky národnosti Mo-suo praktikuje po staletí „manželství formou návštěv“. Muž a žena, kteří jsou sezdáni, spolu přes den žijí v rodině manželky, na noc se však muž vrací do domu své matky. Chce-li sdílet se svou milou lože, musí se do jejího pokojíčku dostat v noci potajmu.

V tomto druhu manželství neexistují ekonomické závazky. Matčina strana se stará o výchovu dětí, které jsou v tomto svazku zplodeny. Manželství je ukončeno, jakmile jeden z partnerů již nechce žít s druhým pohromadě. Zajímavé je, že se tento způsob svazku zachoval i v jiných vesnicích u řeky Sien-šuej, obydlených převážně Tibetany, i když v trochu jiné formě.

Manželství mezi Tibetany u řeky Sien-šuej

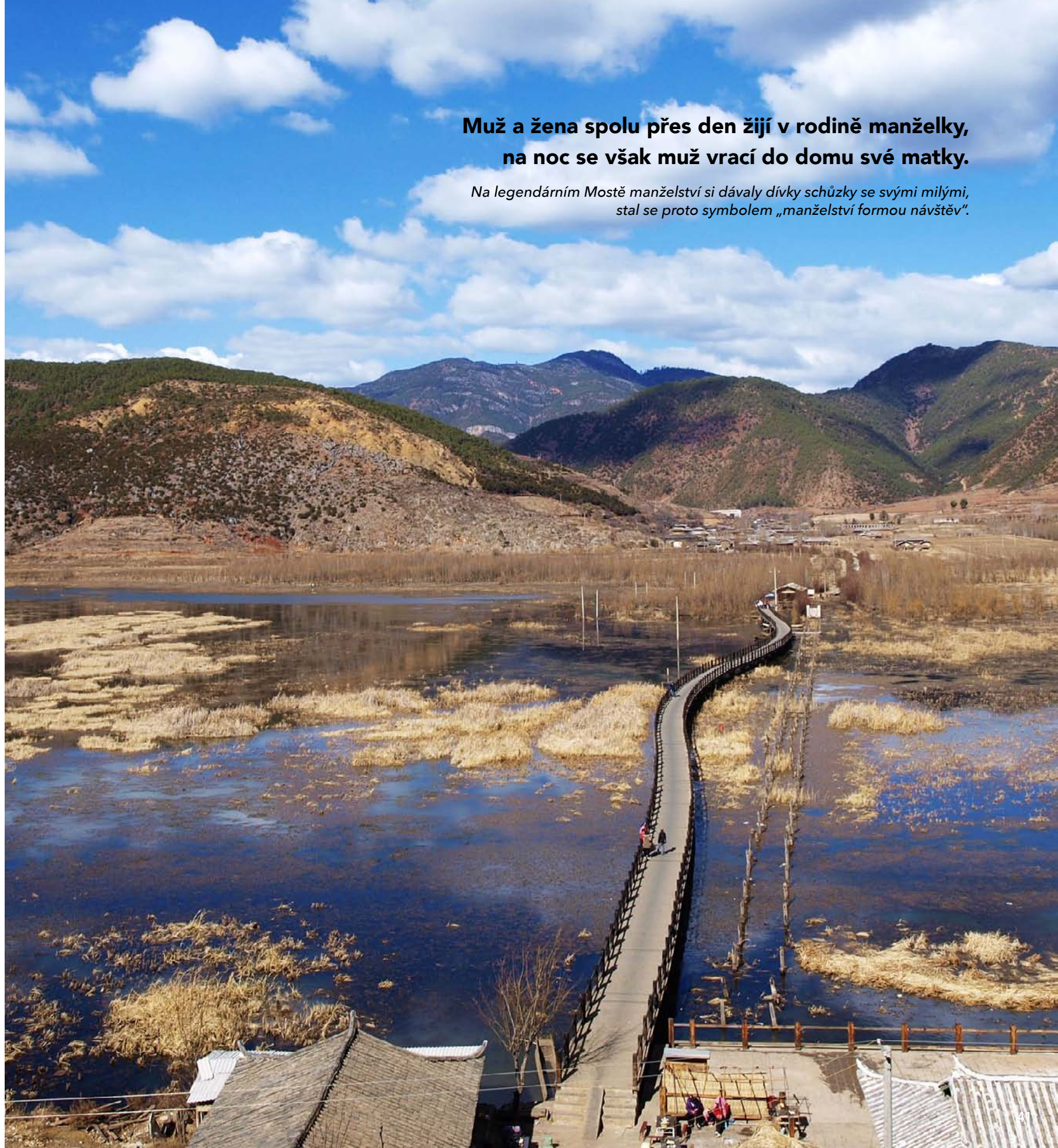
Jezero Lu-ku a řeka Sien-šuej se nacházejí v povodí dolního toku řeky Ja-lung. Někteří turisté sem přicházejí s různými představami a doufají, že zde zažijí původní „manželství formou návštěv“. Místní však odmítají vpustit do svého soukromí lidi zvnějšku. U řeky Ja-lung leží i starobylý okres Tung-nü. Když tibetologové navštívili jednu z místních rodin poprvé, byli překvapeni, že se o jednu ženu dělí dva bratři. Když však kulturu studovali hlouběji, zjistili, že tato forma manželství je vhodná v horské oblasti, kde je nedostatek půdy a populace narůstá.

Starší bratr oné rodiny sdělil: „V mé rodině si všichni bratři po generace brali jednu ženu. Práci máme jasně rozdělenou. Mladší bratr pase ovce a dobytek, zatímco já pracuji na poli. Naše žena dělá domácí práce a vaří nám. Rodina je stabilní, žijeme šťastně a bohatneme.“ Mají dvě děti, ale nikdy nepřemýšleli o tom, kdo je jejich biologickým otcem. Rozvod je pro ně ne-

myslitelný. Kdyby se jeden z bratrů zamiloval do jiné ženy, byl by ostatním vesničanům pro smích, protože by si mysleli, že se snaží uniknout odpovědnosti vůči své rodině.

V jiné tibetské rodině, která byla součástí studie, žili s jednou ženou čtyři muži a měli osm dětí. Když se zeptali, kterého z nich jejich žena miluje nejvíc, odpověděla šikovně: „Miluji je všechny. Není možné milovat jednoho a nemilovat ostatní.“ Na otázku, kterého z nich považuje za nejlepšího, odpověděla jako pravý diplomat: „Všichni jsou skvělí.“

Systém sdílení jedné ženy mezi bratry je respektován jako kulturní dědictví dávné minulosti. Místní vláda nemá v plánu do tohoto zvyku nijak zasahovat. Domorodci připouštějí, že výhodou tohoto typu manželství je rozdělení práce mezi všemi členy rodiny. V drsném prostředí dokáže svůj úděl zlepšit pouze velká rodina.

Muž a žena spolu přes den žijí v rodině manželky, na noc se však muž vrací do domu své matky.

Na legendárním Mostě manželství si dávaly dívky schůzky se svými milými, stal se proto symbolem „manželství formou návštěv“.

Cung-c': překvapení zabalené v rákosových listech

Cung-c', tradiční jídlo Číňanů, nesmí chybět u oslav svátku Dračích lodí (Tuan-wu tie), kdy se vzpomíná na dávného čínského básníka Čchü Jüana. Čchü Jüan spáchal sebevraždu skokem do řeky jako výraz odporu proti vládě panovníka, která vedla zemi k úpadku. Stalo se to pátého dne pátého lunárního měsíce.

Říká se, že poté, co se Čchü Jüan vrhl do vln řeky Mi-luo, nebylo nikoho, koho by tato událost nezarmoutila. Lidé začali házet do řeky rýží, aby se ryby a raci najedli a nechali Čchü Jüanovo tělo na pokoji. Později se však básník zjevoval lidem ve snech a sdělil jim, že rýží sežral vodní drak. Poradil jim, aby ji předem zabalili do listů a svázali pětibarevnými provázky, takové jídlo nebude vodní drak schopen spolknout. Takto tedy vznikly cung-c'.

Podle jiné legendy si v jihočínském Su-čou Číňané při pouštění dračích člunů a požívání cung-c' připomínají hrdinu jménem Wu C'-sü ze státu Wu. Na konci období Jara a podzimu byl Wu C'-sü zabit a jeho tělo bylo hozeno do řeky. Aby lidé ochránili jeho ostatky od říčních dravců, házeli do vody koláčky cung-c'. Na jeho památku mu postavili i chrám a dodnes se pořádají závody dračích lodí. Příběh o Wu C'-sü je o 200 let mladší než legenda o básníkovi Čchü Jüanovi.

Zvyk házet do řeky rýžové koláčky zabalené v rákosu vydržel až do současnosti. Pátý den pátého lunárního měsíce si mnoho čínských rodin doma připravuje cung-c'. Tento zvyk se rozšířil i do Koreje, Japonska a jiných zemí jihovýchodní Asie. ✕

Období Jara a podzimu

(cca 5. stol. před n. l.)
Používaly se listy z divoké rýže a plnily se obilím do tvaru kravích rohů. Oblibu si získaly také nad ohněm grilované bambusové tyče plněné rýží a svázané provázky.

Dynastie Ťin

(265–420 n. l.)
Cung-c' se staly oficiálním jídlem svátku Dračích člunů. V té době se k rýži začaly přidávat i jiné ingredience, například bylinky podporující inteligenci. Cung-c' se pak nazývaly „koláčky, díky kterým je člověk moudřejší“.

Severní a Jižní dynastie

(420–589 n. l.)
Objevily se různé variace cung-c', rýže se mísila s masem, kaštany, datlemi nebo fazolemi adzuki. Krásně zabalené cung-c' sloužily i jako dárky. V této době cung-c' začaly být populární mezi obyčejnými lidmi jako uctění památky Čchü Jüana.

Dynastie Tchang

(618–907 n. l.)
Tvar cung-c' začal připomínat pyramidu nebo kornout či kosočtverec. Japonská literatura o nich psala jako o tzv. tchangských cung-c'.

Dynastie Sung

(960–1279 n. l.)
objevily se cung-c' s čínským pelyňkem a cung-c' s kandovaným ovocem. Požívání těchto koláčků bylo v té době velmi moderní.

Dynastie Jüan

(1271–1368 n. l.)
Místo listů divoké rýže se začaly na obalování cung-c' používat bambusové listy.

Dynastie Ming

(1368–1644 n. l.)
Nově se objevily rákosové listy, k rýži se přidávala sladká fazolová pasta, vepřové maso, piniové oříšky, čínské datle, vlašské ořechy apod.

Dynastie Čching

(1644–1911 n. l.)
Objevily se cung-c' plněné šunkou.

Nyní

V současnosti se můžete setkat s několika stovkami druhů cung-c'. Jejich konkrétní tvar závisí na regionálních zvyklostech. Mezi nejznámější varianty patří cung-c' s masem, lotosovými semínky, kandovaným ovocem, kaštany, chilli, nakládaným zelím, šunkou nebo vajíčky. Na svátek Dračích člunů vyrábí tuto lahůdku mnoho firem, jsou k dostání v různých variantách v krásných dárkových krabicích.

Boom automatizace v čínských podnicích

Ve velkých i malých továrnách na jihovýchodním pobřeží Číny stojí u výrobních linek na místech, která původně náležela dělníkům, průmysloví roboti. Jeden vedle druhého. Díky nemalému úspěchu, který čínští vědci na poli základních robotických technologií zaznamenali, čínští výrobci základních robotických technologií již nejsou tak závislí na dovozu a ceny produktů zahraničních společností na čínském trhu neustále klesají.

Díky robotům mohou být čínští pracovníci využiti při průmyslové výrobě s vyšší přidanou hodnotou. Za dominantní značky „Vyrobeno v Číně“ byla původně těžká práce, která se však dnes přetřansformovala v činnost duševní a směřuje k přejmenování na „Vymyšleno v Číně.“

Když vstoupíme do výrobní haly japonské společnosti Nidec ve městě Tung-kuan, nalezneme zde téměř stovku úhledně uspořádaných výrobních pásů. Původně stál u každého výrobního pásu pro konkrétní druh součástky jeden dělník, v současnosti se ale počet pracovníků snížil o polovinu, protože mnoho produktů již nepotřebuje lidskou obsluhu. Jeden ze zaměstnanců ukazuje na pracovní místo a dodává k tomu:

“U této linky dříve pracovalo 26 lidí, dnes je jich však potřeba jen něco přes deset, zbytek byl nahrazen automatickými přístroji.”

V současnosti s nahrazením lidí průmyslovými roboty začala i společnost Liou-čcheng ve městě Tung-kuan. Také továrny v tradičních čínských průmyslových provinciích jako Kuang-tung, Če-ťiang,

Ťiang-su a další využívají průmyslové roboty v různé míře. Společnosti Midea, Galanz, Skyworth a další známé čínské firmy již začaly s implementací vlastních projektů automatizace. Roboti byli již dříve využíváni v automobilovém průmyslu, při výrobě elektronických výrobků či high-end produktů pro různá odvětví a také v chemickém průmyslu. Počínaje loňským rokem se začalo používat stále více průmyslových robotů také v tradičních průmyslových odvětvích, kde převažovala manuální práce, jako např. zpracování bavlny nebo výroba obuvi.

K tomu ředitel pobočky Nidec, s.r.o. v Tung-kuanu, Liou Jin-čchiou, podotýká: “Bez automatizace by naše konkurenceschopnost výrazně poklesla, protože mzdové náklady se neustále zvyšují, to je všem jasné. Je to tak v Tung-kuanu i jinde. Proč jsme některé naše továrny přesunuli do Vietnamu? Protože tam jsou náklady na lidské zdroje ještě nižší.”

Rostoucí mzdové náklady v pevninské Číně nutí společnosti k využívání robotů v naději, že se tím vyřeší problém drahých zaměstnanců. Kolik vlastně stojí nahrazení lidí roboty? Společnost Nidec v Tung-kuanu

vyčíslila nahrazení zaměstnanců roboty následovně: vstupní náklady na automatizaci v loňském roce činily 20 milionů juanů, zatímco roční průměrná mzda dosahuje jen 40 000 juanů. Tato automatizace však nahradila 450 zaměstnanců, kteří by stály 18.000.000 juanů. Na základě těchto výpočtů dojdeme k tomu, že se náklady vrátí za dobu jen o něco málo delší než jeden rok.

Ještě důležitější je fakt, že využití robotů zajistí stabilitu v kvalitě výrobků. Vedoucí personálního odboru, paní Tchien se domnívá, že toto povede ke zvýšení důvěry zákazníků.

“Z hlediska našich nákladů na provoz, automatizace snížila počet zaměstnanců, což ale není z pohledu odbytu to nejpodstatnější. Důležitější je její přínos pro stabilitu v kvalitě. Vyšší kvalita znamená větší důvěru zákazníků, což zvyšuje tržby a snižuje počet reklamací.”

V některých nebezpečných provozech, např. při výrobě ve vysokých teplotách, snižuje používání robotů riziko pracovních úrazů a nehod. Laboratoř Institutu pro Hi-tech technologie při Čínské akademii věd

v Šen-čenu vlastní šestiosé brusné rameno, které je schopné vybrousit nejrůznější předměty - golfové hole i náramkové hodinky a přitom s prachem z broušení zaměstnanci laboratoře nepijdou do styku. Vedoucí laboratoře Dr. Che Kchaj, říká:

“V každém průmyslovém odvětví je broušení vždy časově i fyzicky náročné. Poškozuje lidské zdraví, protože všechny prach jde přímo do plic. V současnosti převládá v mladé populaci mnoho jedináčků a ti nechťejí dělat špinavou práci. Proto budeme využívat roboty. Společnosti s námi vybudovaly společnou laboratoř za účelem vývoje technologií. Takovou spolupráci my podporujeme. Vyvinuté prototypy mohou pak podniky převést do skutečné výroby.”

Protože automatizace přináší mnoho zjevných výhod, vláda poskytne malým a

středním soukromým podnikům finanční pomoc ve formě leasingu, neboť investice na zavedení automatizace je pro podniky nemalou finanční zátěží. V současnosti jsou náklady na výrobu průmyslového robota v Číně ještě pořád vysoké. U základních komponent jako např. redukce, řadiče nebo ovládací systémy se většinou výrobci spoléhají na dovoz, což představuje až polovinu výrobních nákladů. Tato situace se ale postupně mění. V posledních dvou až třech letech zaznamenal Institut pro Hi-tech technologie při Čínské akademii věd v Šen-čenu a další podobné instituty úspěch ve vývoji základních komponent pro průmyslového robota, byla již zahájena malosériová výroba a zkušební provoz. Toto přimělo mnoho zahraničních výrobců základních komponent k podniknutí kroků k znovuzískání trhu a k významnému poklesu cen. Jen u redukcí ceny klesly oproti posledním dvěma letům o třetinu. Data ukazují, že rychlost poklesu

cen průmyslových robotů se během posledních 2 let pohybuje okolo 10%. Cena průměrného průmyslového robota činí 150 000 – 200 000 RMB, mnoho malých až středních podniků potřebuje roboty na kování, manipulaci a další tří až čtyřosé roboty, jejichž cena se pohybuje okolo 100 000 RMB.

Demografické změny v čínské společnosti, vylepšování průmyslových robotických technologií, potřeby průmyslových podniků jako vnitřní faktor a vládní politika jako faktor vnější - nové kolo sociálního procesu „nahrazení lidí roboty“ se právě odehrává. Možná, že když za několik let vezmete do ruky nějakou věc vyrobenou v Číně, bude tato kompletně vyrobena průmyslovým robotem. A to, co Vás na ní nejvíce uchvátí, bude genialita čínského designu a řemeslného zpracování.

×

Šest skvělých pekingských jídel na každý den

Jün-nanské nudle 云南面

Horká miska plná nudlí, růžičkové kapusty, vařených vajíček a masa přesně podle vaší chuti vás rozhodně nezklame. V chu-tchungu Čche-tien (犛店胡同) nedaleko ulice An-ting-men Nej (安定门内大街) najdete jedny z nejlepších jün-nanských nudlí ve městě. Podávají je ve skromné restauraci, která nemá více než deset metrů čtverečních.

Majitel restaurace je šťastný, když si může povídat se svými zákazníky, všechny své věrné štamgasty zná i jménem. Cizinci jsou v této restauraci poměrně novým zjevem, takže si jejich návštěvu většinou dokumentuje i společnou fotografií. Objednejte si mísu za 16 RMB, vysvětlíte majiteli, co máte rádi, nebo to klidně nechejte na něm, a vychutnejte si úžasnou chuť vašeho jídla.

Kuřecí wrap ti-žou-tüan 鸡肉卷

Ti-žou-tüan najdete u mnoha stánků téměř po celém městě. Tato delikatesa je ideální pro všechny, kteří se chtějí vyhnout polednímu ruchu a přeplněným restauracím. Zapomeňte na blyštivé neony a fronty ve fastfoodech a raději si kupte kuřecí wrap za deset RMB. Je levnější, rychlejší a jednoznačně i lépe chutná. Vyberte si smaženou kuřecí náplň, pozorujte přípravu wrapu a za několik minut už si můžete pochutnávat.

Smažená placka tien-ping 煎饼

Mnoho Pekičanů velmi důvěrně zná stánky s tradičními plackami, prodejci se objevují snad na všech rozích ulic po celém městě. Méně známá verze této placky je její šantungská varianta. Šantungské placky najdete v kampusu Pekingské univerzity, stánek se schovává v horní části schodiště supermarketu Wumei blízko jihozápadní brány.

Majitel stánku se rád pochlubí tím, že jde o zcela vegetariánské jídlo plné jednoduchých surovin, jako je salát, koriandr a la-tiao - pálivé chilli papričky. Dokonalá chuť vzniká přidáním záhadné omáčky a neuvěřitelně křupavého těsta. Tato perfektní svačinka vás bude stát jen čtyři jüany padesát mao.

Peking patří stále mezi města, kde za úžasný chuťový zážitek rozhodně nemusíte zaplatit majlant. Ještě lepší je, že levné čínské jídlo nemá nic společného s umělou unifikovanou kvalitou, jak ji známe z KFC a dalších západních fastfoodů. Pokud víte, kam jít a co si objednat, nabízí Peking překvapivé množství různých delikates, které váš rozpočet nijak nezatíží. Na následujících řádcích najdete několik čínských oblíbených jídel, kterých se skvěle a levně najíte.

Knedlíčky tia-o-c' 饺子

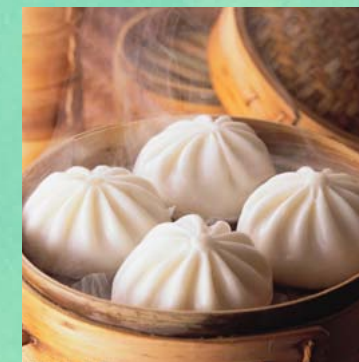
Tvar knedlíčků vařených ve vodě odpovídá etymologii jejich názvu. Tiao v čínštině znamená „roh“. Do tenkého těstíčka se zabalí nejrůznější náplně, od masitých a zeleninových až po různé mořské plody. Po celém Pekingu můžete narazit na různé druhy tia-o-c', dokonce můžete vyzkoušet i knedlíčky v tzv. pouličním stylu, tj. z plastového sáčku.

Nelepším místem, kde si pochutnáte na knedlíčcích v pouličním stylu, je univerzitní areál Čhaj-tien (海淀). Vše se zde přizpůsobuje studentům, kteří mají hluboko do kapsy. Většinou zde nabízí jen jeden druh taštiček, přidáte ocet a chilli papričky a můžete je lovit hůlkami přímo ze sáčku. Utratíte něco mezi dvěma až šesti jüany.

Studené nudle liang-pchi 凉皮

Po tomto letním hitu budou vaše chuťové pohárky doslova šílet. Pikantní a přesto osvěžující nudle budou v teplejších měsících k sehnání doslova všude, ale během zimy z jídelních lístků běžných restaurací zmizí. Ale netrapte se, i tehdy si je můžete dát v supermarketech v sekcích rychlého občerstvení. V chlazených nudlích liang-pchi najdete také okurky, arašidy a samozřejmě nesmí chybět ani chilli papričky.

Buchtičky pao-c' na páře 包子

Pao-c' si můžete představit jako druh napařovaných knedlíčků z nadýchaného těsta a se šťavnatou náplní z vepřového masa. Můžete zkusit i siao-lung-pao přibližně za 11 RMB, ty sice nejsou až tak šťavnaté, ale stejně chutnají moc dobře a rychle se po nich zapráší. Ostatní druhy pao-c' se většinou prodávají po třech, prodáváč je podává přímo z velkého napařovače. Můžete si vybrat z široké škály náplní, zkuste například zeleninovou nádivku s příchutí zeleného čaje. Cena za tři kusy se pohybuje mezi 3,5 až 6 RMB.

Pozn. redakce:
1 RMB nebo jüan = cca 4 Kč

Solená kachna kuej-chua ja

Kachna s vonokvětkou, známá také pod názvem kuej-chua ja, patří mezi speciality jihočínskému městu Nan-ťing. O chovu kachen v tomto městě se zmiňuje již kniha Wu-ti-ti z období Válčících států (475–221 před n. l.). Místní kulinářská tradice se postupem času prohloubila a dala vzniknout delikatese, která k městu neodmyslitelně patří.

Se solenou kachnou se spojuje zdejší Konfuciov chrám. Povídá se, že za dynastie Čching (1644–1911 n. l.), tedy v době, kdy se popularita solené kachny právě rozšiřovala, se v chrámu konávaly císařské úřednické zkoušky. V té době se podstatně lišily od těch dnešních, byly neskutečně náročné a vyžadovaly obrovské úsilí. Úplatkářství však bylo velice rozšířené, mnozí účastníci zkoušek tak místo psaní esejí marnili svůj čas vyhledáváním různých forem potěšení a zábavy. Mezi úplatky nepatřily drahé kameny, zlato či stříbro nebo drahé cigarety a alkohol, bylo v módě darovat právě solenou nanťingskou kachnu nebo sušenou a lisovanou kachnu. Oba druhy se začaly rozšiřovat po celé zemi. Povídá se, že v té době císařovna Cch'-si, která byla velice vybíravá, každoročně zavítala do Nan-ťingu a vybrala si pět set kusů solené a lisované kachny, aby si je odvezla zpět s sebou do hlavního města. V té době získala kachna výjimečné pojmenování „vzácná nanťingská kachna“.

Nanťingské kachny se vyznačují buclatostí, což je při přípravě této speciality žádoucí. Maso má být křehké a kůže má být proslá tukem. V mingské dynastii se rozšiřovalo úsloví: „Starověká akademie, zpracování keramiky, černý satén a solená kachna.“ „Starověká akademie“ označovala největší státní univerzitu té doby, Nanťingskou císařskou akademii. „Zpracování keramiky“ označovalo porcelán, který byl v té době světovým divem, a „černým saténem“ se myslel slavný nanťingský černý satén. Kachna se řadila mezi tyto „poklady“, protože si obyvatelé Nan-ťingu této speciality velice vážili. Znali spoustu způsobů přípravy, mnozí císaři si pochutnávali na pečené nebo solené kachničce.

Proslulá lahůdka je nejchutnější v období svátku Středu podzimu (15. den 8. lunárního měsíce). V čase, kdy se vzduchem line vůně z kvetoucích vonokvětek, si obyvatelé začínají užívat solené kachničky. Ne že by kachna v jiných obdobích nebyla k dostání, ale kvalita masa je nejlepší na podzim, jelikož se v létě nejlépe vykrmují.

V současné době existuje v Nan-ťingu více než 1 500 společností, které se zabývají prodejem solených kachen. Každodenní produkce nakládaných kachen dosahuje více než 150 000 kusů, přičemž jenom se v Nan-ťingu každý den sní 80 000 kachen.

Současná solená kachna se připravuje v mnohých variantách, můžete si pochutnat i na kachních žaludcích, játrech, srdci nebo na kachních pařátkách. V nanťingských ulicích dostanete kachnu téměř všude. Ne nadarmo se tomuto městu někdy také říká „kachní hlavní město“.

Čínské taoistické kung-fu

„Cesta ke zdraví“

Kurzy pro děti i dospělé

wutao99@seznam.cz
facebook.com/wutao.cz
+420 603 100 280

wutao.cz
wudang kung fu association

Snít, zatímco se vaří zlaté jáhly: velká přání a nerealistické naděje

Kdysi dávno žil mladý učenec jménem Lu, kterému se za celý život nepodařilo dosáhnout svého cíle. Jeho život byl těžký a učenec byl velmi frustrovaný svým neúspěchem. Jednoho roku se rozhodl znovu zkusit štěstí u císařských zkoušek.

Po cestě do hlavního města se zastavil ve městě Chan-tan, aby tam přenocoval. Zde potkal starého taoistického kněze. Pověděl mu o všech svých potížích a požádal ho o radu. Starý muž mu podal polštář a s úsměvem řekl, že když bude spát na tomto polštáři, dosáhne všeho, co chce.

Mladý muž neztrácel čas. Položil hlavu

na polštář, a když začal hostinský vařit jáhly, rychle usnul. Snil o tom, že ho bohatý a mocný muž pozval na návštěvu do svého domu. Pohostil ho a nabídl mu ruku své dcery. Lu také uspěl v císařských zkouškách a získal oficiální titul. Každý rok byl povýšen, až se jednoho dne stal předsedou vlády. A co víc, všichni z jeho pěti synů také uspěli u císařských zkoušek a stali se vysokými úředníky. Teď měl vše, co chtěl. Postavení, slávu a bohatství.

Když se probudil, usměvavý mnich stál stále po jeho boku a jáhly se vařily na plotně. Učenec byl stejně chudý a

neúspěšný jako dřív. Vše, co chtěl, dostal, ale jenom ve snu.

Tento příběh pochází z knihy Příběh o polštáři spisovatele Šen Ti-ti z doby vlády dynastie Tchang. Příběh byl později zkrácen do rčení 黄梁美梦 (Chuáng liáng měi mèng), kterým lidé popisují velká přání a nerealistické naděje.

黄梁美梦

PŘÁTELSKÉ SETKÁNÍ POSLUCHAČŮ CRI A ČTENÁŘŮ DUHY

Čínský rozhlas pro zahraničí a M-Phoenix, s.r.o. Vás srdečně zvou na nedělní setkání s bohatým programem, občerstvením a soutěžními disciplínami odměněnými zajímavými cenami

KD Domovina, Na Maninách 1525/32a, Praha 7
8. listopadu 2015 od 16:00 do 18:30

Program: Tradiční čínská hudba v provedení Pražského S'-ču
Kung-fu a tchaj-t'i čchüan
Čajový obřad
a další...

Soutěže: Kung-fu za pět minut
Popelka po čínsku
Psaní čínských znaků

Kvíz:
Každý, kdo správně odpoví, bude zařazen do losování
První místo: cena v hodnotě až 10.000 Kč
Druhé místo: ocenění pro dva soutěžící
Třetí místo: ceny pro tři úspěšné účastníky kvízu
Odpovědi zasílejte na níže uvedenou kontaktní adresu

Soutěžní otázky:

1. Vyjmenujte alespoň tři města, která byla v minulosti hlavním městem Číny
2. Ve kterém městě se nachází Železná pagoda?
3. Který hudební nástroj připomíná jednou svou částí hlavu koně?
4. Vyjmenujte alespoň pět čínských památek, které byly zařazeny na seznam UNESCO
5. Se kterým jídlem se spojuje svátek Dračích lodí?

Pro všechny hosty je připraven dárek v podobě cihličky kvalitního čínského čaje

Bližší informace a potvrzení účasti
+420 737 661 954, casopisduha@seznam.cz

CRI

Čínský rozhlas pro zahraničí (CRI) je státní rozhlasovou stanicí, která jako jediná z čínských stanic vysílá do celého světa. CRI zahájil svoji činnost 3. prosince 1941 a od té doby tuto činnost neustále rozšiřuje. V současné době má v zahraničí 32 zpravodajských kanceláří a vysílá v 61 jazycích, stal se tedy mezinárodní mediální organizací, která disponuje obrovskou informační sítí. Cílem CRI je seznámit svět s Čínou i Čínu se světem a posílit vzájemné poznání a porozumění.

Česká sekce CRI funguje od roku 1968. Kromě vysílání na krátkých vlnách začala v březnu 2004 vysílat i na středních vlnách. Od prosince 2003 byly oficiálně uvedeny do provozu také webové stránky v českém jazyce, kde najdou čtenáři spoustu zajímavých článků o kultuře, tradicích, umění a také o aktuálním dění v Číně i v zahraničí.

Vysílání do éteru

České vysílání CRI zachytíte denně na krátkých vlnách:

SEČ 20:00-20:30/ SELČ 21:00-21:30 na frekvenci: 7325 kHz, 7415 kHz, 9515 kHz

SEČ 20:30-21:00/ SELČ 21:30-22:00 na frekvenci: 7305 kHz/43.27m, 7415 kHz/25.48m

SEČ 12:00-13:00/ SELČ 13:00-14:00 na frekvenci: 13685 kHz, 15225 kHz/19.7m, 17570kHz/17.07m

na středních vlnách:

SEČ/SELČ 23:30-00:30 na frekvenci: 1458 kHz

Czech service

16A Shijingshan Road
Beijing 100040 China

Tel.: +86-010-68892324,
+86-010-68892387
Fax: +86-010-68892322

E-mail: cze@cri.com.cn
<http://asiednes.cz>

CRI
中国国际广播电台
CHINA RADIO INTERNATIONAL

CIBN
中国国际广播电视网络台
CHINA INTERNATIONAL BROADCASTING NETWORK